

Rusi osvajajo severno Estonijo

NEMCI POSTAJAJO OBUPANI: NAPADI V ITALIJI ODBITI

Moskva, Rusija. — Ruske čete so prodrle do četrtka jutra za več kakor 12 milj v severni del Estonije. Zavzeli so Narvo in prešli na dolgi črti preko reke Narve. Ena ost prodira ob obrežju v zalivu, druga ost pa pritiska proti jugu in skuša doseči zapadno stran Peipus jezera. Rusi imajo nove uspehe tudi pred Vitebskom, od katerega so oddaljeni le komaj še dobrih 5 milj, pravi poročilo. V okolici Pskova so samo v sredo osvojili do 70 mest, vasi in naselja. Pri Narvi so Rusi pobili več kakor 1200 Nemcev. Rusi poročajo o aktivnosti tudi pri Kerču, kjer Rusi skušajo priti na Krimski polotok.

Ruska strategija gre za enkrat za tem, da Nemce izrine iz severne Estonije, nakar bodo v posesti z važnimi železniškimi križišči paralizirali vso nemško

TURCIJA JE POSTALA HLADNA DO ZAVEZNIKOV

London, Anglija. — V četrtek jutro je radio oznanjevalac objavil, da se je turško mnenje od časa, ko so se vršili sestanki v Kairo in Teheranu zelo spremenilo. Zavezniki so lani in še zadnje čase zalagali Turke z modernim orožjem, češ, da bo Turčija pripravljena, če bi Hitlerju padlo v glavo, da bi udaril preko Turčije proti perzijskemu zalivu, ali doli proti Suezu. Tudi Turki so se zaveznikom hlinili in so celo v turškem parlamentu dajali izjave, da je Turčija že skoro toliko kakor v vojni na strani zaveznikov. Vse to se je zadnje tedne spremenilo.

Turški uradni krogi so postali nekam hladni do zaveznikov. Angleški in ameriški krogi si to hladnost razlagajo, da mora biti temu vzrok Rusija, ki ima še vedno stare neresene račune s Turki. Turčija se prav resno boji, da bodo zavezniki dali Rusiji proste roke glede Balkana, pa tudi glede Dardanel in Črnega morja. In to je kar Turke boli. Radi bi v tem oziru dobili kaka zagotovila od strani zaveznikov, kot neko zaščito pred Rusijo. Takih dogovorov pa seveda zavezniki v tem momentu pač ne morejo nuditi nikomur. Turki pa stopicajo naprej in odlašajo z aktivnim posegom v vojno.

V Londonu si to včasih po svoje razlagajo, ker Turke dobro poznajo, da je njihovo prijateljstvo na prodaj le za novec in da jih pridobi oni, ki več ponudi in več da. Za tako kupčijo pa seveda zdaj ni časa. Morda bo pozneje.

BOLGARIJA ISČE MIR: RUSI DALI FINCEM POGOJE

London, Anglija. — Iz bližnjega vzhoda se poroča, da bolgarski zastopniki iščejo stika z zavezniki diplomati, da bi vprašali iste za mir. V bolgarski javnosti je vedno večji odpor proti temu, da je Bolgarija v vojni. Narod sočustvuje z Rusijo in to ob vsaki priliki tudi javno pokaže. V vojno je gnala Bolgare le strast proti Srbom in Grkom ter da bi dobili nazaj ozemlje, ki so ga zgubili v zadnji vojni. Vse to pa zdaj vidijo, da je bilo pogrešeno in da se ne bo uresničilo, zato se jim mudi, da bi našli izhod iz te vojne predno pride popolni končni poraz za oboje.

Bolgari so pripravljene sprejeti količnik ugodne pogoje. Sprejeli bi slične pogoje, kakor so jih sprejeli Italijani, to je, da so pripravljene postati "sobilni" z zavezniki. Le težavno vprašanje je, kako bi to izvajali, ker nemške divizije so še vedno v Bolgariji, niti zavezniške armade niso še blizu bolgarskega ozemlja.

Stockholm, Švedska. — Radio iz Moskve je objavila sino-

AMERIKANCI INVADIRALI ADMIRALSKO OTOKE

Pearl Harbor, Havajsko.

Par dni za tem, ko so ameriške mornariške sile udarile na mornariško otočje in na otok Truk, je druga skupina udarila na Admiralsko otočje v južnem Pacifiku, ki se nahaja kakih 265 milj severno nad Novo Gvinejo in istega invadirala. Ameriški marini so se na otočju izkrcali, si ustanovili oporišča in zdaj vodijo ofenzivo proti japonskim silam na otokih. Admiralsko otočje tvori skupino kakih 40 manjših otočkov. Le otok Magnus je večjega obsega, ki meri v dolžini do 60 milj in kakih 20 milj širine. Drugi otok je Rambuto, ki je veliko manjši od prvega. Drugi otočki so le, kakor škrlbine v okolici, ki gledajo iz morja. Otok Magnus pa je važna postojanka, ker letalstvo z te točke lahko kontrolira vse dohode po morju proti Novi Gvineji in Novi Britaniji. To otočje so odkrili Holanci leta 1616. Od leta 1885 pa do 1914 so bili pod nemškim protektoratom. V zadnji svetovni vojni so otočje zasedle avstralske čete in otočje je postalo pod mandatom ozemlja Nove Gvineje. Kmalu po zavzetju Jave in drugega otočja pa so v tej vojni zasedli otoke Japonci in jih preuredili za svoje namene.

RUSKI ČASTNIKI OPAZUJEJO VAJE ZA INVAZIJO

London, Anglija. — Dva ruska admirala in en general ter devet drugih članov ruske vojaške komisije je zadnje dni opazovalo poizkusne vaje ameriških in angleških čet, ki se pripravljajo za invazijo Evrope. Opazovalce je zlasti zanimala tehnika pri izkrcavanju čet, s katero se zavezniki pripravljajo.

DELAVSKA VODITELJA SE PSUJETA

Washington, D. C. — John Lewis, načelnik premogarske unije v Ameriki je včeraj javno opsoval Filipa Murraya, sedanjega predsednika CIO organizacije, češ, da je ta jetnik komunističnih elementov v CIO organizaciji. Murray mu odgovarja, da je to le Lewisova domišljija.

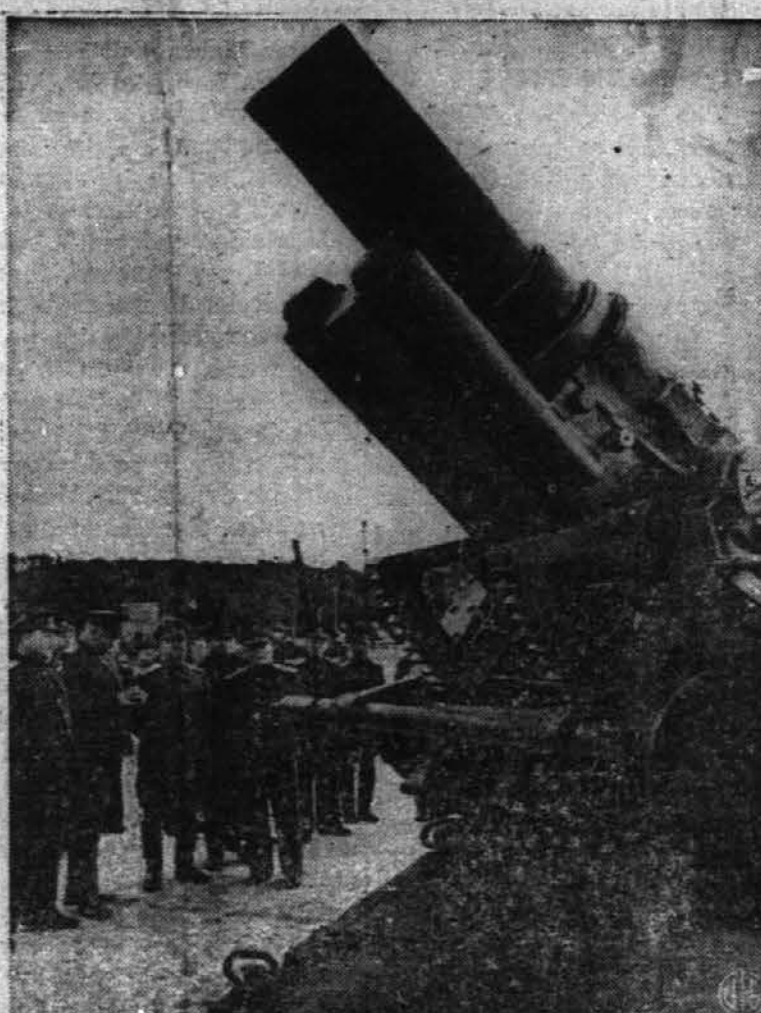
SMRT ROJAKA

Steelton, Pa. — Ukaj je preminul zadnji ponedeljek 28. febr. znani ugledni rojak Mr. Mike Dermeš. Tu zapuščajo ženo Mrs. Dorotejo Dermeš, zastopnico "A. S." in "Novega Sveta", ter 5 še odrastlih otrok in 6 vnukov. Sorodnikom naše sožalje, pokojniku pa R. I. P.!

PORAZ NEMCEV BLIZU, PRAVI STALIN

Washington, D. C. — Jožef Stalin, ki je te dni odgovoril predsedniku Rooseveltu na njegovo čestitko, ki jo poslal predsednik ruski vojski ob 26. letnici, je k zahvali za čestitke pripomnil, da poraz Hitlerjeve Nemčije ni več daleč. "Močno sem prepričan," pravi Stalin, "da čas se bliža, ko bo skupna ameriška, angleška in ruska moč premagala našega skupnega sovražnika."

VZET NAZIJE



Uradniki Sovjetskega visokega poveljstva pregledujejo teški mojar, narejen za obloženje, ki so ga Rusi vzeli Nemcem. Od leve: admiral Kuznetsov, mornariški komisar, in maršali Voronov, Žukov in Vorošilov. Top je bil pretežak, da bi ga bilo mogoče vzeti s sabo.

KRIŽEM SVETA

Ottawa, Ontario. — Kanada je odpravila začasno prodajanje mesa na karte. Tako je odpravljen tudi brezmesni torek, ob katerem dnevu dosedaj niso prodajali mesa. V Kanadi je mesa dovolj za vse slučaje, vsaj začasno.

New York, N. Y. — Vincent Amoroso, ki dela na varenju v newyorški ladjedelnici je obtožen sabotaže. Velika bojna ladja Missouri, ki so jo oddali v vojno službo pred kratkim, je počila na spodnjem boku in bo morala v popravilnico. Amoroso je odgovoren za slabo zvareitev na ladji.

Montevideo, Uruguay. — Glasom poročila iz Buenos Aires v Argentini se je argentinska mornarica uprla novi vladi, ki ji načeljuje general Edelmiro Farrell. Tudi del armade je z uporniki. Zahtevajo, da general Farrell odstopi.

Berne, Švica. — Naziji so v Milanu na italijanskem aretirali 100 italijanskih mladcev radi plesa. Predno so jih poslali v zapor, so morali mladi Italijani korakati po milanskih ulicah z napisi: "Med tem, ko dežela krvavi, smo mi plesali."

Washington, D. C. — Kongres je odobril za nadaljne dve leti olajšalni Frazier-Lemkov zakon, ki določa olajšave za zadolžene farmarje. Olajšava je v tem, da zakon preprečuje nepotrebne sodne zaključke proti takim dolžnikom in jim da začasno priložnost, da si pomagajo iz dolga.

New York, N. Y. — Senator Taft iz Ohia je te dni omenil tu v svojem govoru, da imajo vladni "entuziasti" načrt, da se uvede po vojni letni proračun 48 milijonov dolarjev. On trdi, da bi tak visok proračun uničil vsako inicijativo in voljo do dela v deželi.

Washington, D. C. — Zastopniki Korejcev so te dni ponovno vložili apel pri ameriški vladi za priznanje neodvisnosti Korejske po tej vojni. Korejci so Japonci vzeli in priključili svojemu imperiju pred 39 leti.

ČALI SE OTEPLJE OČETOVSTVA; DRUGI MU GA VSILJUJEJO

Los Angeles, Calif. — Pravda za očetovstvo štiri mesece stare deklice, ki jo je rodila Joan Barry in ki pravi, da je dekličin oče znani filmski igralec Čali Caplin, se še vedno vleče naprej. Najprvo so se že pred meseci zmenili pravni zastopniki mlade matere in zastopnika Čalija, da bodo preiskali kri rojenega otroka in od obtoženega Čalija in kakor bo ta preiskava pokazala, tako naj potem bo. Preiskava se je izvršila in je pokazala, da v krvi ni nobenih sorodnih kakovosti in so izrekli, da Čali ni dekličin oče. Mlada mati pa je dobila zdaj drugega odvetnika, ki s tožbo nadaljuje in vstraja, da je Čali Caplin oče rojene deklice. Čali je obtožen še drugih prestopkov, da je namreč mlado Joan Barry odvedel nepotstavno v drugo državo in se je s tem pregrešil proti Mannovem zakonu, ki določa za take pregreške ostro kazen. Čali Chaplin je milijonar in denar pa pravijo, da daleč diši.

ŠPANSKI MINISTER NA SESTANKU Z AMERIŠKIM POSLANIKOM

Madrid, Španija. — Grof Jordana, španski zunanji minister je imel zadnje dni posvetovanja z ameriškim poslanikom v Madridu, kakor tudi z angleškim poslanikom. Špancem gre zato, da bi obnovili dobavo olja in petroleja, ki ste ga Amerika in Anglija pred nekaj tedni ustavile.

do dela v deželi.

Washington, D. C. — Zastopniki Korejcev so te dni ponovno vložili apel pri ameriški vladi za priznanje neodvisnosti Korejske po tej vojni. Korejci so Japonci vzeli in priključili svojemu imperiju pred 39 leti.

KAKO BI JIH BILO MOGOČE SPRAVITI POD ENO ZASTAVO

Kralj Peter je še vedno simbol narodne samostojnosti za Srbe. Svet pričakuje, da se bo morda vplivnemu možu, kakor je srbski general Simović, posrečilo združiti vse Jugoslovane v enoten odpor proti Nemcu.

Ugibanja o razrešitvi jugoslovanske krize

London, Anglija, (ONA). — Nekateri tukajšnji krogi so mnenja, da bi bilo morda mogoče najti vsaj nekakšno začasno solucijo težavne in zamotane jugoslovanske krize na ta način, da bi se ustanovil vojaški direktorat ali vlada, ki bi prevzela posle z enim edinim ciljem, namreč, da zedini vse narodne sile v borbi proti zavojevanju.

Politični zapletjaji, katere je prinesla s seboj borba Jugoslovancev, so tako zamotani — kraljeva vlada v izgnanstvu, ki se nahaja v Kairu se skuša postavljati po robu partizanski provizorični vladi, ki je bila sestavljena doma v Jugoslaviji — da je Churchill sam izjavil, da jih morda ne bo mogoče razrešiti prej, dokler ne bo narod sam povedal kaj hoče.

Trenotno pa je seveda važno le vprašanje čisto vojaškega značaja, namreč, kako združiti pod eno samo in edino zastavo vse Srbe, Hrvatse in Slovence, tako da bi se podredili eni sami vojaški oblasti, ki bi nadomestila politično vlado kralja Petra. Morda bi bila taka vojaška vlada pravilna in umestna rešitev. Cilj bi bil vsekakor zedinenje vseh Jugoslovancev v zunanjem svetu, in njih spojitve s Titovo osvobodilno narodno vojsko, v svrhu skupnega vojnega napora, v katerem bi vsa politična vprašanja ostala nedotaknjena do konca vojne.

Dvoje bi bilo potrebno v svrhu dosege tega cilja: Najprej bi moral biti odstranjen vojni minister Mihajlovič, katerega pozicija je postala nemogoča po zadnjem govoru Churchilla. Drugič, bi bilo treba najti močno osebnost srbske narodnosti, ki bi mogla pridobiti zase in pomiriti nezaupanje gotovih vplivnih srbskih elementov.

Nekateri opazovalci so prepričani, da bi bil general Simović, bivši ministerski predsednik in vrhovni vodja ljudske revolucije z dne 27. marca 1941, ki je bila naperjena proti Nemcem, morda zdaj pripravljen, da vstopi v vojaški direktorat. Ta srbski vodja je pretekli teden po dolgem molku zopet stopil v javnost, ko je čisto nepričakovano govoril svojemu narodu preko radia, ter svojim slušalcem prigovarjal, naj se združijo okoli maršala Tita in podpirajo njegovo akcijo.

Delikatno vprašanje, ki je jako težko, katero bi bilo pa vseeno potrebno rešiti tudi v slučaju ustanovitve vojaškega direktorata, je razmerje med Titom in Petrom. O tem bi bilo mogoče razpravljati, ako pride kralj Peter v London.

Pričakuje se, da bi imel Tito prvo in dominantno vlogo v vsakem vojaškem kabinetu — že

radi tega, ker je na čelu vseh borbenih sil na terenu.

Nemški kruh

Bern, Švica, (ONA). — Kruh "strašne vrste" je jedina stvar, ki jo je mogoče kupiti redno dandanes v Nemčiji, poroča švicarski list, ki izhaja blizu nemške meje.

"Die Arbeiter Zeitung" poroča, da je v kruhu žaganje in da se je več ljudi s kruhom zastropilo. List poroča dalje, da novi "strogi tip" klobas, ki jih sedaj izdelujejo v Nemčiji, sestoji iz krvi in zmečkanega krompirja. Klobase imajo priplepljene listke z napisom "Pojte hitro", ker se klobase kmalu pokvarijo.

Nemški kolonizatorji

London, (ONA). — Potujoči nemški kmetje-kolonizatorji so že zopet na potu na nove farme — kar je zdaj že njih tretji dom v teku 3 let... Leta 1941 so jih poslali iz njihovih domov, ter jih na Hitlerjevo povelje nastanili na zemlji, katero so iztrgali iz rok njenih ruskih lastnikov. Zdaj pa je naneslo, da podi Rdeča armada nemške zavojevanje nazaj, in kolonisti pobirajo svoje pete in svoja šila in kopita. Nacistične oblasti teh kmetov nečejo pustiti v raj nazaj, ker se boje, da bi slabo vplivali na moralno ljudstva, ter jih nasekljujejo na poljskih kmetijah, iz katerih so pregnali Poljake, največ v okraju Wolsztyn.

Umetnine v Evropi

London, (ONA). — Najboljši angloamerikanski zgodovinarji arheologi, arhitekti, muzejski kuratorji in znanstveniki bodo šli v Evropo z invazijskimi armadami, da bodo Evropski zgodovinski spomeniki kolikor mogoče obvarovani. Na čelu teh angloameriških večakov je Sir Leonard Woolley. Komisija je izvršila s pomočjo odličnih zaveznikiških večakov že mnogo pripravljalnega dela.

Izjavili so: Nočemo, da bi nas imenovali Vandale čez pet stoletij, ko bodo znanamci pisali zgodovino naših časov. Naš namen je da vzdržujemo visoko sloves zaveznikiških armad, kako so postopale s kulturnimi spomeniki, ki so last vsega človeštva.

Člani komisije so storili že mnogo važnega v osvobojenih delih Italije.

Ko bodo zavezniki prišli v Evropo, bodo častniki imeli s seboj posebne sezname spomenikov v vsakem posameznem okrožju, na katere se bo treba ozirati pri operacijah. Kakor hitro bodo ti kraji očisti od sovražnikov, bo dolžnost članov komisije, da preprečijo nadaljnje prizadevanje škode in pa, da s pomočjo prebivalstva poizkusijo škodo popraviti takoj.

AMERIKANSKI SLOVENEK

Prvi in najstarejši slovenski list v Ameriki.
Ustanovljen leta 1891

Izhaja vsak torek in petek

Izdaja in tiska:
EDINOST PUBLISHING CO.
Naslov uredništva in uprave:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Telephone: CANAL 5544

The first and the oldest Slovene newspaper in America.
Established 1891

Issued every Tuesday and Friday

Published by
EDINOST PUBLISHING CO.
Address of publication office:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Phone: CANAL 5544

Naročnina:	Subscription:
Za celo leto \$4.00	For one year \$4.00
Za pol leta 2.00	For half a year 2.00
Za četrt leta 1.25	For three months 1.25
Za Chicago, Kanado in Evropo:	Chicago, Canada and Europe:
Za celo leto \$4.50	For one year \$4.50
Za pol leta 2.25	For half a year 2.25
Za četrt leta 1.50	For three months 1.50

Dopisniki so prošeni, da dopise pošljejo vedno malo prej, kakor zadnje ure predno je list zaključen. Za torkovo številko morajo biti dopisi v uredništvu najkasneje do petka zjutraj prejšnji teden. Za petkovo številko pa najkasneje do srede jutra. — Na dopise brez podpisa se ne ozira. — Rokopisov uredništvo ne vrača.

POZOR! Številke poleg vašega imena na naslovni strani kažejo, do kodaj je plačana vaša naročnina. Prva pomeni mesec, druga dan, tretja leto. Obnavljajte naročnino točno.

Entered as second class matter, June 10, 1943, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

NAJPRVA JE AMERIKA!

Sedanji vojni vrtinec je zajel do malega prav ves svet. Lahko se poudari prav ves svet, ker tudi tistih par izjem je več ali manj direktno in indirektno od vojnih razmer prizadetih.

Naravno je seveda, da se vsak za svojo narodnost, iz katere izvira, ogreva. Kri, potomstvo in druge vezi imajo mnogo opraviti in bi ne bilo skoro človeško, če bi se ne zanimali za one, iz katerih izhajamo. Toda iz praktičnega stališča pa je za nas vse, ki smo si izbrali to novo domovino za svojo domovino in katere nas je Amerika sprejela za svoje, druga zadeva. Amerika nas je sprejela z odprtimi rokami, postala je naša druga mati, dala nam je boljšega kruha in boljši obstanek, kakor ga nam je mogla nuditi naša prava lastna mati. Sprejela je vse dolžnosti do nas, kakor do svojih pravih otrok. Ali ni le samo prav, da se mi vsi tega zavedamo in da s tem, ko smo sprejeli njene dobroto sprejemamo tudi vse dolžnosti do nje, katere smo ji dolžni kot njeni adoptirani otroci. Dobroto za dobroto in zvestobo za zvestobo smo ji dolžni na vsej črti. Hvala Bogu, ameriški Slovenci skušamo biti taki in tudi smo taki. Ameriški Slovenci smo iskreno lojalni. Delovanje naših ljudi po vseh slovenskih naselbinah to vsepovsod potrjuje. Naše organizacije, ustanove, društva in posamezniki tekmujejo v delovanju pri patriotskih organizacijah. Pospešujejo po vseh svojih močeh prodajanje vojnih bondov. Na tisoče naših sinov in hčera služi v ameriški armadi in mornarici. Na merodajnih mestih vse to vedo in zato Slovence čislajo, ker vedo, da so Slovenci dobri, pošteni in iskreni državljani.

Za nas ameriške Slovence je Amerika prva in vse!

Seveda, kot potomci junaškega slovenskega naroda se zanimamo tudi za svoje brate in sestre v stari domovini, ki jih je zadela tako nesrečna kruta usoda. Tisti sovražnik, ki bi rad uničil tudi našo ameriško svobodo in demokracijo, je planil na našo staro domovino, da bi jo uničil in da bi iztrebil njeno slovensko ljudstvo. Da je s tem ta kruti sovražnik rabil tudi nas, je povsem umevno. Nihče nam ne more zameriti, niti ne zameri, če se zanimamo tudi za to, da bi naša stara domovina dobila po tej vojni, po tolikih letih prejšnjega zatiranja, popolno svobodo in tako vlado, kakoršno si bo izbral njen narod doma sam. To je čisto nekaj naravnega. In tudi vsak Amerikanec ljubi in občuduje onega, ki svoj rod ljubi, seveda v pravem poštenem duhu. Nikakor pa bi ne bilo prav, da bi se mi kot Amerikanci zavzemali za nekatere evropske zadeve bolj kakor za naše lastne ameriške zadeve. To bi bilo pa nespametno in tudi pošteno bi ne bilo. Ponovimo, za ameriške Slovence je Amerika prva in mora biti prva! Njej smo prisegli svojo zvestobo in njej gre naša zvestoba najprej in pred vsem drugim.

Ob gledanju na vse to in ob zavedanju, da Amerika mora biti nam vsem prva, nas tu pa tam dražijo razni nastopi kakih posameznikov, ki se ogrevajo na razne neameriške ideologije bolj kakor za ideologijo pravega demokratičnega amerikanizma. Takih je med nami zelo malo, pa bi bilo bolj, ko bi jih bilo še manj, ali pa ko bi ne bilo nobenega. V mislih imamo tudi tiste, ki se ogrevajo za radikalne tuje ideologije in mislijo, da bodo le te rešile svet socialno in gospodarsko. To je zmotno. Prav je, da se vsak zanima za svoj narod, iz katerega prihaja in da mu želi pravičine in poštene bodočnosti. A za razne radikalne ideologije, v katere so vključeni, pa nikakor nismo. Mi smo za srečnejšo slovansko bodočnost! Iskreno želimo, da bi vsi Slovani spoznali enkrat, da je v slogi in edinstvu njihova bodočnost in da le v skupnem zedinjenju je za nje jamstvo, da ne bodo izpostavljeni večnim napadom barbarskih Germanov, Italijanov in Mohamedanov. Toda za kake radikalne in nepraktične ideologije, ki ne nudijo enake svobode in prostosti za vse ljudi enako, pa bodi tega ali onega prepričanja, pa mi nismo in nikoli ne bomo.

V danem momentu, ko je Amerika sama v ognju in ko naši sinovi padajo vse križem po svetu, za demokracijo in svobodo prav vsega sveta, pa je naša prva in največja

dolžnost do Amerike. Njej vso našo pomoč, vse naše delo in vse kar zmoremo. Z zmago Amerike bo deležen tudi ostali svet zmage nad tiranstvom in krutim nazizmom in fašizmom. Pomagajmo Ameriki z vsem kar imamo. Kujmo po vseh svojih močeh vojne bonde in zavedajmo se, da kupovanje vojnih bondov ni dajanje kakih darov, pač pa je to najvarnejše hranjenje za nas vse same. To je naša najvarnejša investicija za naša stara leta, ali za čas, ko bomo najbolj potrebovali pomoči. Vojni bond se v potrebi vedno lahko vnovči in denar dobi nazaj z obrestmi. Kdor pomaga Ameriki s kupovanjem vojnih bondov, ta pomaga samemu sebi. Zato pomagajmo Ameriki in samim sebi!



NOVICE IZ DRŽAVE WASHINGTON

Valley, Wash.

List Am. Slovenec mi ugaja, zato ne bi rad videl, da bi mi ga ustavili. Ker mi je potekla naročnina, pošiljam \$2 za pol leta naprej.

Dolgo že nisem videl nobene dopisa v listu iz naše naselbine, zato bom malo več napisal. Vidim, da smo si v tem oziru pri nas vsi več ali manj podobni; vsi rajši beremo kakor pa pišemo.

Kakor drugod, so tudi pri nas delavske razmere pač take, da je sedaj povsod dosti dela, ker primanjkuje delavskih moči. Mlade ljudi so nam vse porabili in jih vtaknili v službo Strica Sama.

Saj je že sedaj samo iz naše male naselbine 20 slovenskih fantov v Samovi sukni. Raztreseni so po vsem širnem svetu; nahajajo se pri armadi, mornarici in pri letalcih.

Pred nedavnim je Philip Skok, najmlajši izmed štirih Skokovih fantov vojakov, dobil perutnice, da lahko vodi aeroplan, in postal lieutenant. Gradiral je v državi Texas.

Pet fantov — John J. Omeje, Jake B. Tomsha, Jakie V. Tomsha, Carl Peternell in Tony Trampus — se nahaja v Alaski, Jakie Strojani in Johnny Tomsha sta v Italiji, nekaj pa jih je pri mornarici na Pacifiku, tako da so raztreseni po vsem svetu. Imejmo upanje, ter prosimo Boga, da vse to klanje po svetu kmalu mine, da zasije Slovincem tam v stari domovini solnce svobode, ter da pridejo naši fantje zdravi domov.

Zimo imamo letos še dosti fletno in ne preveč mrzlo. Živo srebro še ni padlo nižje kakor do 5 stopinj nad ničlo, kar ni prehud mrz. Snega pa tudi nimamo. Večkrat sicer malo zapade, pa nima obstanka. Zemlja je pa precej zmazana, preden je zapadel sneg, zato snežena vlaga ne gre v zemljo, temveč steče v dolino, kadar nastopi južno vreme. Danes (24. feb.) je sv. Matija. Navadno so rekli, da sv. Matija led prebija, — če ga ni, ga pa naredi.

Na bolniški postelji se nahaja že precej mesecev rojakinja Marija Mrak, doma iz Preske pri Medvodah; zadela jo je kap.

Naj še pripomnim, da je razen fantov naše fare šel služiti Strica Sama tudi naš duhovnik Rev. Edmond McGrath ter se nahaja v North Carolina.

Naj bo zadosti. Pozdrav Slovincem širom Amerike, obenem pa želim vsem — četudi bolj zgodaj — veselo Veliko noč ter ostajam Vaš dolgoletni naročnik

Valentine Malley.

— b —

TO NE URH UMRL

Biwabik, Minn.

Zopet moram poročati. Danes nas je obiskala na Biwabiku bela žena smrt. To pot si je izbrala enega izmed naših prvih naseljencev, Toneta Urha. Prebival je tukaj 51 let in delal pri Biwabik odprtem rudniku kot kovač 39 let.

NOVICE IZ DRŽAVE WASHINGTON

Valley, Wash.

List Am. Slovenec mi ugaja, zato ne bi rad videl, da bi mi ga ustavili. Ker mi je potekla naročnina, pošiljam \$2 za pol leta naprej.

Dolgo že nisem videl nobene dopisa v listu iz naše naselbine, zato bom malo več napisal. Vidim, da smo si v tem oziru pri nas vsi več ali manj podobni; vsi rajši beremo kakor pa pišemo.

Kakor drugod, so tudi pri nas delavske razmere pač take, da je sedaj povsod dosti dela, ker primanjkuje delavskih moči. Mlade ljudi so nam vse porabili in jih vtaknili v službo Strica Sama.

Saj je že sedaj samo iz naše male naselbine 20 slovenskih fantov v Samovi sukni. Raztreseni so po vsem širnem svetu; nahajajo se pri armadi, mornarici in pri letalcih.

Pred nedavnim je Philip Skok, najmlajši izmed štirih Skokovih fantov vojakov, dobil perutnice, da lahko vodi aeroplan, in postal lieutenant. Gradiral je v državi Texas.

Pet fantov — John J. Omeje, Jake B. Tomsha, Jakie V. Tomsha, Carl Peternell in Tony Trampus — se nahaja v Alaski, Jakie Strojani in Johnny Tomsha sta v Italiji, nekaj pa jih je pri mornarici na Pacifiku, tako da so raztreseni po vsem svetu. Imejmo upanje, ter prosimo Boga, da vse to klanje po svetu kmalu mine, da zasije Slovincem tam v stari domovini solnce svobode, ter da pridejo naši fantje zdravi domov.

Zimo imamo letos še dosti fletno in ne preveč mrzlo. Živo srebro še ni padlo nižje kakor do 5 stopinj nad ničlo, kar ni prehud mrz. Snega pa tudi nimamo. Večkrat sicer malo zapade, pa nima obstanka. Zemlja je pa precej zmazana, preden je zapadel sneg, zato snežena vlaga ne gre v zemljo, temveč steče v dolino, kadar nastopi južno vreme. Danes (24. feb.) je sv. Matija. Navadno so rekli, da sv. Matija led prebija, — če ga ni, ga pa naredi.

Na bolniški postelji se nahaja že precej mesecev rojakinja Marija Mrak, doma iz Preske pri Medvodah; zadela jo je kap.

Naj še pripomnim, da je razen fantov naše fare šel služiti Strica Sama tudi naš duhovnik Rev. Edmond McGrath ter se nahaja v North Carolina.

Naj bo zadosti. Pozdrav Slovincem širom Amerike, obenem pa želim vsem — četudi bolj zgodaj — veselo Veliko noč ter ostajam Vaš dolgoletni naročnik

Valentine Malley.

— b —

TO NE URH UMRL

Biwabik, Minn.

Zopet moram poročati. Danes nas je obiskala na Biwabiku bela žena smrt. To pot si je izbrala enega izmed naših prvih naseljencev, Toneta Urha. Prebival je tukaj 51 let in delal pri Biwabik odprtem rudniku kot kovač 39 let.

po drugih naselbinah nikar ne mislite, da smo na Calumetu že vsi pomrli, četudi starka s koso pride zdaj po tega, zdaj po onega. Da, ne vemo ne ure ne dneva, kdaj nas pokliče Vsemogočni.

Nagle smrti je umrl v rudniku John Klobuchar, v starosti 64 let, doma iz fare Podgrad pri Novem mestu na Dolenjskem. Bil je dober faran in zvest naročnik na list Amerikanski Slovenec in Novi Svet. Zapušča žalujočo soprogo, štiri hčere, dva sina in več drugih sorodnikov.

Mrtvo so našli Mary Režek, ki je bila stara 55 let in rojena nekje v Beli Krajini. Zapušča sina, dve sestri, strica Rt. Rev. Režek, Houghton, Mich.

Dne 22. feb. smo spremili k večnemu počitku Ireno Pasich, staro 30 let in rojeno na Calumetu. Zapušča starše Peter Pasich, dve sestri in brata.

Nadalje je umrla Mary Pecharar, stara 24 let, rojena na Calumetu. Zapušča več bratov in sester.

K večnemu počitku smo spremili 18. feb. rojaka Mihaela Mrvich, ki je bil 70 let star, doma nekje od Novega mesta ter zapušča dva sina in hčer.

Vsi ti so umrli v tem letu. Gospod jim bodi milostljiv. Vsem prizadetim naše sožalje. Te novice so vse žalostne, bom pa drugič kaj veselega napisala. Lep pozdrav vsem čitateljem tega lista.

Theresa Sustarich.

NOVICE IZ BARBERTONA

Barberton, Ohio.

Ni velika naša fara, zato tudi ni toliko novic v njej. Ali pa mene ne dosežejo? — V družini John Ambrosic vlada veselje: dobili so hčerko; tako imajo sedaj že en par. Da bi jim bila v veliko veselje in radost! Mr. & Mrs. John Ambrosic sta jako dobra farana, zato se tem bolj veselimo njune sreče!

Preteklo soboto smo imeli zadnjo zabavo pred postom v naši dvorani. Uspeh je bil kaj poveljen, tudi finančno. Sedaj bomo začeli pa resni čas posta, ko se naj katoličan vzdrži šumnih zabav, kakor je ples. Zopet in zopet pride vprašanje, ali je greh plesati v postu. Mi, slim, da je najboljši odgovor ta, da je kaj slabotni katoličan, ki se niti med postom ne more vzdržati plesa. Kajti ples in podobne zabave in spokorni postni čas nikakor ne gredo skupaj!

Zares človek je čudna stvar! Čim boljše mu gre, tem lažje in hitreje pozabi na Boga, na svojo dušo. Namesto da bi bil Bogu še bolj hvaležen in Mu še zvestej služil! Tako tudi danes, ko ljudje več in bolj zaslužijo, mnogi zanemarjajo cerkev in versko življenje. Samo zabave, samo "good time". Kakor da bi bili danes najbolj veseli časi! Na milijone naših fantov pa trpi ... — Še najrje pa je, če žena, ki ima moža pri vojaki, morda celo tam preko oceana v vojnem meteu, tukaj pa ona ima "good time" z drugim moškim ... In pravijo, da ni malo takih slučajev. — Človek je zares čudna stvar. Prosperiteta, blagostanje mu je največkrat v pogubo!

Pa naj povem kaj bolj veselega! En fest fant od fare, Pvt. Joseph Okolish, se je zaročil s prav tako dobrim dekletom, Miss Helen Satina. Joe je zares zgleden faran in zgleden katoličan. In požrtvovalen. On sam, iz svojega lastnega zaslužka je prispeval za novo cerkev \$220! Seveda, Joe je iz prav tako zgledne Okolishove družine, in zvesto nadaljuje tradicijo svojih staršev. Njegova zaročenka ni sicer iz naše fare, iz sosednje slovaške fare je. Toda tudi njena družina je ena izmed prvih v fari. In tako bosta enkrat oba ustanovila novo, zgledno katoliško družino, da jo bodo Bog in ljudje veselili. Tako je edino prav, da ene sorte tiči skupaj lete! — Jaz pa obema iz srca

Pa naj povem kaj bolj veselega! En fest fant od fare, Pvt. Joseph Okolish, se je zaročil s prav tako dobrim dekletom, Miss Helen Satina. Joe je zares zgleden faran in zgleden katoličan. In požrtvovalen. On sam, iz svojega lastnega zaslužka je prispeval za novo cerkev \$220! Seveda, Joe je iz prav tako zgledne Okolishove družine, in zvesto nadaljuje tradicijo svojih staršev. Njegova zaročenka ni sicer iz naše fare, iz sosednje slovaške fare je. Toda tudi njena družina je ena izmed prvih v fari. In tako bosta enkrat oba ustanovila novo, zgledno katoliško družino, da jo bodo Bog in ljudje veselili. Tako je edino prav, da ene sorte tiči skupaj lete! — Jaz pa obema iz srca

Pa naj povem kaj bolj veselega! En fest fant od fare, Pvt. Joseph Okolish, se je zaročil s prav tako dobrim dekletom, Miss Helen Satina. Joe je zares zgleden faran in zgleden katoličan. In požrtvovalen. On sam, iz svojega lastnega zaslužka je prispeval za novo cerkev \$220! Seveda, Joe je iz prav tako zgledne Okolishove družine, in zvesto nadaljuje tradicijo svojih staršev. Njegova zaročenka ni sicer iz naše fare, iz sosednje slovaške fare je. Toda tudi njena družina je ena izmed prvih v fari. In tako bosta enkrat oba ustanovila novo, zgledno katoliško družino, da jo bodo Bog in ljudje veselili. Tako je edino prav, da ene sorte tiči skupaj lete! — Jaz pa obema iz srca

Pa naj povem kaj bolj veselega! En fest fant od fare, Pvt. Joseph Okolish, se je zaročil s prav tako dobrim dekletom, Miss Helen Satina. Joe je zares zgleden faran in zgleden katoličan. In požrtvovalen. On sam, iz svojega lastnega zaslužka je prispeval za novo cerkev \$220! Seveda, Joe je iz prav tako zgledne Okolishove družine, in zvesto nadaljuje tradicijo svojih staršev. Njegova zaročenka ni sicer iz naše fare, iz sosednje slovaške fare je. Toda tudi njena družina je ena izmed prvih v fari. In tako bosta enkrat oba ustanovila novo, zgledno katoliško družino, da jo bodo Bog in ljudje veselili. Tako je edino prav, da ene sorte tiči skupaj lete! — Jaz pa obema iz srca

Pa naj povem kaj bolj veselega! En fest fant od fare, Pvt. Joseph Okolish, se je zaročil s prav tako dobrim dekletom, Miss Helen Satina. Joe je zares zgleden faran in zgleden katoličan. In požrtvovalen. On sam, iz svojega lastnega zaslužka je prispeval za novo cerkev \$220! Seveda, Joe je iz prav tako zgledne Okolishove družine, in zvesto nadaljuje tradicijo svojih staršev. Njegova zaročenka ni sicer iz naše fare, iz sosednje slovaške fare je. Toda tudi njena družina je ena izmed prvih v fari. In tako bosta enkrat oba ustanovila novo, zgledno katoliško družino, da jo bodo Bog in ljudje veselili. Tako je edino prav, da ene sorte tiči skupaj lete! — Jaz pa obema iz srca

Pa naj povem kaj bolj veselega! En fest fant od fare, Pvt. Joseph Okolish, se je zaročil s prav tako dobrim dekletom, Miss Helen Satina. Joe je zares zgleden faran in zgleden katoličan. In požrtvovalen. On sam, iz svojega lastnega zaslužka je prispeval za novo cerkev \$220! Seveda, Joe je iz prav tako zgledne Okolishove družine, in zvesto nadaljuje tradicijo svojih staršev. Njegova zaročenka ni sicer iz naše fare, iz sosednje slovaške fare je. Toda tudi njena družina je ena izmed prvih v fari. In tako bosta enkrat oba ustanovila novo, zgledno katoliško družino, da jo bodo Bog in ljudje veselili. Tako je edino prav, da ene sorte tiči skupaj lete! — Jaz pa obema iz srca

Pa naj povem kaj bolj veselega! En fest fant od fare, Pvt. Joseph Okolish, se je zaročil s prav tako dobrim dekletom, Miss Helen Satina. Joe je zares zgleden faran in zgleden katoličan. In požrtvovalen. On sam, iz svojega lastnega zaslužka je prispeval za novo cerkev \$220! Seveda, Joe je iz prav tako zgledne Okolishove družine, in zvesto nadaljuje tradicijo svojih staršev. Njegova zaročenka ni sicer iz naše fare, iz sosednje slovaške fare je. Toda tudi njena družina je ena izmed prvih v fari. In tako bosta enkrat oba ustanovila novo, zgledno katoliško družino, da jo bodo Bog in ljudje veselili. Tako je edino prav, da ene sorte tiči skupaj lete! — Jaz pa obema iz srca

Pa naj povem kaj bolj veselega! En fest fant od fare, Pvt. Joseph Okolish, se je zaročil s prav tako dobrim dekletom, Miss Helen Satina. Joe je zares zgleden faran in zgleden katoličan. In požrtvovalen. On sam, iz svojega lastnega zaslužka je prispeval za novo cerkev \$220! Seveda, Joe je iz prav tako zgledne Okolishove družine, in zvesto nadaljuje tradicijo svojih staršev. Njegova zaročenka ni sicer iz naše fare, iz sosednje slovaške fare je. Toda tudi njena družina je ena izmed prvih v fari. In tako bosta enkrat oba ustanovila novo, zgledno katoliško družino, da jo bodo Bog in ljudje veselili. Tako je edino prav, da ene sorte tiči skupaj lete! — Jaz pa obema iz srca

Pa naj povem kaj bolj veselega! En fest fant od fare, Pvt. Joseph Okolish, se je zaročil s prav tako dobrim dekletom, Miss Helen Satina. Joe je zares zgleden faran in zgleden katoličan. In požrtvovalen. On sam, iz svojega lastnega zaslužka je prispeval za novo cerkev \$220! Seveda, Joe je iz prav tako zgledne Okolishove družine, in zvesto nadaljuje tradicijo svojih staršev. Njegova zaročenka ni sicer iz naše fare, iz sosednje slovaške fare je. Toda tudi njena družina je ena izmed prvih v fari. In tako bosta enkrat oba ustanovila novo, zgledno katoliško družino, da jo bodo Bog in ljudje veselili. Tako je edino prav, da ene sorte tiči skupaj lete! — Jaz pa obema iz srca

Pa naj povem kaj bolj veselega! En fest fant od fare, Pvt. Joseph Okolish, se je zaročil s prav tako dobrim dekletom, Miss Helen Satina. Joe je zares zgleden faran in zgleden katoličan. In požrtvovalen. On sam, iz svojega lastnega zaslužka je prispeval za novo cerkev \$220! Seveda, Joe je iz prav tako zgledne Okolishove družine, in zvesto nadaljuje tradicijo svojih staršev. Njegova zaročenka ni sicer iz naše fare, iz sosednje slovaške fare je. Toda tudi njena družina je ena izmed prvih v fari. In tako bosta enkrat oba ustanovila novo, zgledno katoliško družino, da jo bodo Bog in ljudje veselili. Tako je edino prav, da ene sorte tiči skupaj lete! — Jaz pa obema iz srca

Pa naj povem kaj bolj veselega! En fest fant od fare, Pvt. Joseph Okolish, se je zaročil s prav tako dobrim dekletom, Miss Helen Satina. Joe je zares zgleden faran in zgleden katoličan. In požrtvovalen. On sam, iz svojega lastnega zaslužka je prispeval za novo cerkev \$220! Seveda, Joe je iz prav tako zgledne Okolishove družine, in zvesto nadaljuje tradicijo svojih staršev. Njegova zaročenka ni sicer iz naše fare, iz sosednje slovaške fare je. Toda tudi njena družina je ena izmed prvih v fari. In tako bosta enkrat oba ustanovila novo, zgledno katoliško družino, da jo bodo Bog in ljudje veselili. Tako je edino prav, da ene sorte tiči skupaj lete! — Jaz pa obema iz srca

Pa naj povem kaj bolj veselega! En fest fant od fare, Pvt. Joseph Okolish, se je zaročil s prav tako dobrim dekletom, Miss Helen Satina. Joe je zares zgleden faran in zgleden katoličan. In požrtvovalen. On sam, iz svojega lastnega zaslužka je prispeval za novo cerkev \$220! Seveda, Joe je iz prav tako zgledne Okolishove družine, in zvesto nadaljuje tradicijo svojih staršev. Njegova zaročenka ni sicer iz naše fare, iz sosednje slovaške fare je. Toda tudi njena družina je ena izmed prvih v fari. In tako bosta enkrat oba ustanovila novo, zgledno katoliško družino, da jo bodo Bog in ljudje veselili. Tako je edino prav, da ene sorte tiči skupaj lete! — Jaz pa obema iz srca

želim, da bi bila enkrat srečen zakonski par.

Poročila se je tudi faranka Miss Anne Znidarsic z vojakom Thomas Moore. Tudi Znidarsiceva družina je zelo dobra farna družina, nevesta sama je bila članica Marijine družbe, zato tudi trdno upam, da bo tudi ona sledila tradiciji svojih staršev in bila njena družina dobra katoliška družina.

— Da, kako je že nekdo zaklical? "Dajte nam dobrih katoliških mater, in svet se bo prenovil!" Ogromen je vpliv dobre katoliške matere, vpliv na moža, še bolj pa vpliv na otroke. Kakor zvezda vodnica sveti celi družini.

Se eno vojaško poroko smo imeli. Frank Gruden in Miss Stella Obradovich sta si obljubila zvestobo do groba. Nevesta je že preje hodila k nauku, da prestopi v katoliško vero. A želela sta se preje poročiti, predno utagne ženini oditi preko morja. Zato pa sedaj nevesta še nadalje hodi k nauku, kajti trdno je prepričana, da more biti sreča in uspešna vzgoja otrok samo v takem zakonu, kjer sta oba iste vere.

Prav istega prepričanja je tudi ženini. In tako upam, da bosta tudi ta dva ustvarila dobro katoliško družino.

M. A. J.

VAŽNO NAZNAILO

Urad za rekonstrukcijo in rehabilitacijo Jugoslavije (UNR-R.A.) išče sposobne osebe, ki bi bile pripravljene prevzeti službo za to delo. Potrebujemo se učitelji, profesorji, tehnični inženirji, zdravniki, zobozdravniki, eksekutivni uradniki, socialni delavci, bolničarke, strežnice in raznovrstni drugi profesionalci jugoslovanskega pokolenja. Med te spadajo bodisi rojeni ali naturalizirani jugoslovanski Amerikanci, ki imajo potrebne kvalifikacije in sposobnost za rekonstrukcijsko in reifno delo. Tisti, ki so zainteresirani v tako delo in službo, naj se obrnejo pisмено na naslov: LOUIS ADAMIC, President U.C.S.S.A., 1910 Park Avenue, New York 28, N. Y.

Mirko G. Kuhel, izvršni tajnik SANSa.

IMPORTANT NOTICE

The office for reconstruction and rehabilitation of Yugoslavia (UNR.R.A.) is in need of qualified persons who would be willing to accept positions and employment in the field. There is a great need of teachers, professors, educators, technicians, engineers, doctors, dentists, executives, social workers, nurses and numerous other professionals of Yugoslav background. This means either American born or naturalized Yugoslavs having the qualifications and ability for reconstruction and relief work. All those interested in this work and service should address their communications to LOUIS ADAMIC, President of U.C.S.S.A., 1910 Park Ave., New York 28, N. Y.

Mirko G. Kuhel, Acting Sec'y SANC.

TO IN ONO IZ LA SALLE

La Salle, Ill.

Tukajšnja naselbina, posebno pa pevci zbora Soče, bo pogrešala svojo pevovodkinjo Mrs. Mary Banko, ki je umrla 19. feb., stara komaj 31 let. Smrt ji je pretrgala nit še mladega življenja. Umrla je v St. Mary bolnišnici v La Salle, pogreb pa je bil 22. feb., to je na Washingtonov rojstni dan. Veliko ljudstva je bilo pri pogrebu, ki se je vršil iz pogrebnega zavoda Težak in Shimkus v cerkev sv. Roka, potem pa po opravljenih obredih od tam na katoliško pokopališče sv. Vincencija. Njeno dekleško ime je bilo Mavser. Zapušča moža, sinčka, brate, sestre in še živče starše. Naj v miru božjem (Nadaljevanje na 4. strani)

Mirko G. Kuhel, Acting Sec'y SANC.

TO IN ONO IZ LA SALLE

La Salle, Ill.

Tukajšnja naselbina, posebno pa pevci zbora Soče, bo pogrešala svojo pevovodkinjo Mrs. Mary Banko, ki je umrla 19. feb., stara komaj 31 let. Smrt ji je pretrgala nit še mladega življenja. Umrla je v St. Mary bolnišnici v La Salle, pogreb pa je bil 22. feb., to je na Washingtonov rojstni dan. Veliko ljudstva je bilo pri pogrebu, ki se je vršil iz pogrebnega zavoda Težak in Shimkus v cerkev sv. Roka, potem pa po opravljenih obredih od tam na katoliško pokopališče sv. Vincencija. Njeno dekleško ime je bilo Mavser. Zapušča moža, sinčka, brate, sestre in še živče starše. Naj v miru božjem (Nadaljevanje na 4. strani)

Mirko G. Kuhel, Acting Sec'y SANC.

TO IN ONO IZ LA SALLE

La Salle, Ill.

Tukajšnja naselbina, posebno pa pevci zbora Soče, bo pogrešala svojo pevovodkinjo Mrs. Mary Banko, ki je umrla 19. feb., stara komaj 31 let. Smrt ji je pretrgala nit še mladega

KAKO JE OCENJEVATI DOSE- DANJE ZAVEZNIŠKE USPEHE?

Tisk vsakega naroda je glasnik njegove jasnosti. Posamezne publikacije pa so glasniki raznih skupin, ki jih podpirajo in izdajajo. Vsi listi niso nikoli pisali enako in nikoli niso izražali enako javnega mnenja. Zato ni nikoli pričakovati, da bi o kaki zadevi vsi listi pisali enako.

Zdaj, ko smo v vojni, je največ govorenja le o vojni. Ni pričakovati drugega. Naravno je, da smo vsi z vsemi silami in močmi za to, da bi dosegli zmago čimprej. Iz tega razloga se naše mnenje spreminja. Kadar orožje, ki se bori na naši strani, zmaguje, smo vsi navdušeni. Kadar orožje na naši strani ni tako uspešno, kakor bi radi, pa tudi kritiziramo. Vse to je človeško in naravno.

Kdor čita več časopisov, ta lahko vidi, da se mnenja o vojni in o raznih strategijah zelo križajo. Zanimive razprave objavljajo razni vojaški strokovnjaki, pa tudi navadni ljudje brez vojaškega znanja mnogo razpravljajo. Veliko takih razprav je zanimivih, poučnih in stvarnih, mnogo pa tudi le takih, ki v njih ni drugega kakor pleva, prazne besede, stvarnosti pa ni. Kritiki je mnogo, toda pravih kritik je pa le malo. V nekem angleškem mestecu blizu Londona je bilo leta 1941, ko so Nemci strahovito razbijali z letalstvom angleška mesta. Neki poročevalec londonskega lista je stalno kritiziral vojaško vodstvo, da v tem in onem ne ravna prav. Nazadnje se je poveljniku tiste okoličice zdelo dovolj neutemeljenega kritiziranja. Pokliče kritika pred se in mu neki večer izroči oblast v roke rekoč: "Nocoj boste poveljevali Vi. Glejte, da boste vse potrebno naredili, če bo zopet napad!" Nemci so tisto noč zopet napadali. V tistem mestecu pa ni bilo ne prej ne slej še take zmede, kakor tisto noč. Drugi dan so ljudje prihajali se pritoževati, da ne ono ne to ni bilo prav. Poveljnik pa je postavil pred nje tistega kritika "Vseznala" in rekel: "Tu gimate! Ta je imel oblast nocoj. Že leto dni ni delal drugega, kakor samo kritiziral in zabavljaj na vse, kar se je naredilo za zaščito tega kraja." Od tistega časa se kritik ni oglasil več.

Kaj je nauk tega? To, da tisti, ki kaj kritizira, mora sam vedeti, kaj kritizira in mora znati sam več in bolje, kakor oni, katere kritizira.

Mnogi ostro kritizirajo tudi vodstva raznih vojnih operacij v Evropi in Aziji. Ali vedo kaj kritizirajo? Morda nekateri. Največ te kritike je pa kar tako tjavendan. Prav ali ne, piše in govori se in to je vse. Ugotoviti pa je treba, da slaba in neupravičena kritika škoduje in koristi le sovražniku. Posebno se nekateri začudenoma vprašujejo, zakaj so zavezniški običali v Italiji in ne morejo naprej. Vprašanje je na mestu, ni pa na mestu nobeno začudenje. Kdor pozna namen zavezniške ofenzive v Sredozemlju, ta ve, da je dosegla že skoro svoj namen. Kakšen namen pa je imela? Prvič ta, da so iztirali Nemce iz skoro 1400 milj oddaljenega Egipta, kjer so že grozili Aleksandriji in Kairi in Suez kanalu. Nemci in Italijani so bežali mesece in mesece. Zavezniški so vzeli vse afriške posesti, otoke v Sredozemlju, Sardinijo, Korziko, Sicilijo in velik del južne Italije. Italijansko vojsko in mornarico so odstranili z bojne arene. Italijansko mornarico so dobili skoro vso. To nikakor niso mali uspehi. Zdaj na ozkem italijanskem polotoku, v gorovju, kjer so težki prehodi in kjer lahko le mala sila zadrži vsak pritisk, ni pričakovati nadaljnega uspeha. Tu bi bilo le zagajanje čet pred topove in nevarne pozicije. Pa tudi, če Nemce poženo prav gori do Alp, tam bi se ustavilo, ker je še večje gorovje. Ofenziva v Sredozemlju je svoj namen popolnoma dosegla. Od zdaj za naprej more biti namen zavezniške vojske v Italiji le ta, da tamkaj Nemce zadrži, da ne bodo mogli toliko vojaštva pošiljati na druge fronte in da bodo morali tudi ta južna vrata Evrope čuvati. Drugo je pa doseženo.

Doseženega je pa še več! Ali pa veste, da dokler je bila italijanska mornarica v Sredozemskem morju, zavezniški konvoji niso mogli varno potovati po bližnji skoz Sredozemsko morje in Suez na Daljni vzhod? Kolika pridobitev je to za zavezniške, da imajo zdaj varno odprto pot skoz Sredozemsko morje. Po tej morski poti gre zdaj na stotine ladij tedensko v Perzijski zaliv, kjer izlagajo letala, tanke in drugo orožje za Rusje, ki ga potem odpravljajo preko Perzije v Rusijo. Koliko ta pot pomeni za Rusje, ko na skrajnem severu morje zamrzne v zimskih mesecih!

In še drug pomen je tu. Ameriško in angleško vojno brodovje, ki je bilo preje potrebno v Sredozemskem morju, dokler niso zavezniški iztirali Nemcev in Italijanov iz Afrike in uničili italijanske moči, deluje zdaj v drugih vodah. Saj je bilo še v jeseni poročano, da bodo ameriške in angleške edince odplule na Daljni vzhod. Te edince najbrže zdaj pomagajo v Pacifiku v napadih na japonske baze. Zakaj so letos tako uspešni Amerikanci v Pacifiku? Zato, ker so lahko poslali zdaj več brodovlja tja, preje pa so ga morali imeti v Sredozemskem morju.

Vse to so velikanski uspehi, za katere je treba vodstvu zavezniških sil čestitati.

In ruska sila, ki je zdobila Hitlerjevo udarno moč najprvo pri Stalingradu, potem pri Harkovu, Kijevu, Leningradu in drugod in je zdaj že skoro osvobodila vso rusko zemljo, zasluži vse občudovanje in priznanje. Seveda sovražnik še ni zdobljen, ampak velike poraze je doživel

ZDAJ JIH BODO ZAGREBLI



Japonci so morali drago plačati za svoj odpor na Namuru. Na severnem koncu skupine Kwa-jalein Atoll, Maršalski otoki, Marini 4. divizije so zavzeli to važno japonsko oporišče v 24 urah. Tukaj je nekaj Japoncev, ki so se branili in za katete ni več vojske. Zmetali so jih v jarek in jih bodo zagreblili.

TO IN ONO IZ ŽIVLJENJA IN SVETA

KAJ VSE LAHKO PRIDE

Ko pridejo naši fantje domov, bodo vedeli veliko povedati, kakor lahko že sedaj sklepamo iz njihovih pisem. Tako piše Sgt. Wilbur Banik iz Chicago, kako je v Angliji šel v klub Rdečega križa in ker drugega dela ravno takrat ni imel, jo je zavil tam v spalnico, razložil svoje kosti po postelji in zaspal spanje pravičnega. Nič ni naročil, kdaj ga naj zbudi, ker je bil takrat prost. Vseeno pa so ga zbudili. Kdo ga je zbudil? Nikoli ne boste uganili, zato vam naj povem: sam angleški kralj in kraljica. "Mislim, bo, da se mu sanja," je rekel angleški kralj, ki si je s svojim spremstvom prišel ogledat klub. Kraljica se je dobrodušno snegljala, zaspani saržent pa je vzkliknil: "Boy! Le počakajte, da vse to popišem svojim domačim v Ameriki."

VRTOVI ZA NAZIJSKE VOJNE UJETNIKE

Ko že premišljuje, kako boste zasadili in obsejali svoje vrtove kakor hitro pride pomlad, vas bo morda zanimalo, da bodo nekateri ameriški vojak, ki so postali nazijski ujetniki, v Evropi tudi obdelovali vrtove. To nam poroča Ameriški rdeči križ, ki je poslal zavoj, v katerih je malo vsakega semena, mednarodnemu odboru Rdečega križa v Genevi, da jih bo ta razdelil med ujetniška taborišča po Evropi. V vsakem zavoju je zadosti semena za osmino akra. Zraven je tudi ročno orodje za obdelovanje. Na vsako taborišče bodo poslali toliko zavojev, kolikor jih je zahteval zastopnik dotičnega taborišča.

Ujetniki si bodo tako prideli razne potrebne zelenjave, na drugi strani pa bodo imeli veselje s svojim delom, ko bodo gledali, kako jim raste, kar so si posadili in posejali. Med semenjem v omenjenih zavojih so tudi paradižniki, korenje, sladka koruza, zeleni fižol, grah, redkvice, spinača, zelje, pesa, čebula, petršilj, repa, itd.

in čezdalje bolj je potiskan v notranjost obkroževalnega obroča. Tako Nemci v Evropi, kakor Japonci v Pacifiku.

Nemci bi seveda radi omalovaževali te velike uspehe zavezniškega orožja. Kajpada, saj so že nad leto dni samo na umiku pred zavezniški in nimajo pokazati niti enega večjega uspeha. Nemcem ni zameriti, da skušajo omalovaževati to kar so zavezniški dosegli, nikakor pa ni na mestu, da bi sami kritizirali in pomagali omalovaževati zavezniške uspehe.

Zavezniški uspehi v zadnjem letu so naravnost vsega občudovanja vredni. Zaslužijo vse priznanje in mi vsi jim moramo nuditi vso moralno in drugo pomoč, da bo tako čimprej dosežena končna zmaga v tej veliki borbi za demokracijo in svobodo vsega sveta!

TO GRE PA ŽE PREDALEČ!

Dva ameriška vojaka v Egiptu sta se morala mesece in mesece hraniti z izsušenim govejim mesom, izsušenim mlekom, izsušenim maslom in izsušeno zelenjavo. Dobila sta dopust in sta si šla ogledat muzej v Kairi. Tam sta prvkrat videla staro egiptovsko mumijo. "To gre pa že predaleč," pripomni eden, "sedaj so začeli izsuševati celo ženske!"

ZAKLAD JE KUPIL

Charles E. Prince iz Los Angeles je moral iti naslednji dan k mornarici. Gledal je naokrog, kje bi dobil pripraven kovčeg za svoje potrebščine in končno je res kupil star in ponošen kovčeg na neki dražbi. Ko ga je odprl, je našel — naj vam nikar ne zapre sapo — \$8,536 v zlatu, dva demanta in še nekaj podobnega nakitja. Zapiski podjetja, ki je imelo tisti kovčeg shranjen v svojem varstvu, so pokazali, da ga je shranil tam neki rudarski inženir, ki so c njem nazadnje slišali v Meksiki. Ker ni plačeval najemnine, so kovčeg kratkoma prodali na dražbi, kakor vedno postopajo v podobnih slučajih.

FRANCOSKA TABORIŠČA V ALŽIRU

Pierre Bloch, socijalistični poslanec in poverjenik za notranje zadeve v francoskem Komiteju za narodno svobodo, se je pravkar vrnil s pota po taboriščih v Mecheriji in Bosuet, kjer je interniranih 1260 ljudi.

Od teh je 398 francoskih političnih kaznjencev, skoraj 500 je Italijanov, drugi so raznih narodnosti, nekaj je tudi zločincev, obsojenih po kazenskem zakoniku.

Med francoskimi profašisti, ki so bili obsojeni od Osvobodilnega komiteja so generali Jean Martin, Henri Francois in drugi, ki so bili preje voditelji Petainove legije.

Italijani so bili internirani po odredbah o sovražnih tujcih in so večinoma iz Tunisa. Antifašiste med njimi iz-

puščajo, ko natančno prouče njih papirje.

Interniranci imajo vsi enako pravico do odmerka vina in 400 gramov kruha vsak dan, mrzle prhe, higijenske prilike in knjižnice. Dobe vsak teden zavitek, vsake tri tedne pa jih lahko obiščejo žene in prijatelji.

Polkovnik Pierre Tissier, advokat, je na čelu komisije, ki pregleduje taborišča.

ZNATI JE TREBA

"Kuhali smo ga, pražili smo ga in pekli smo ga. Kako ga vendar pripravite, da ga je mogoče jesti?" Tako se je glasilo vprašanje, ki ga je napisano na listu nekli angleški aeroplan spustil nekje na Pacifiku na veliko ameriško ladjo, ki nosi aeroplane. To vprašanje se je nanašalo na izsušeni ali dehidrovani krompir, ki so ga na letalih prinesli na angleško bojno ladjo Victorious v skladu s "lend-lease" programom, ko je v teku bojov za otok New Georgia hrana na ladji začela postajati bolj in bolj pičla.

V odgovor je glavni komisar-ski strežnik Harvard Byron Price iz Los Angelesa po zraku priletel na ladjo Victorious, s seboj pa je prinesel 1.100 funtov izsušenega krompirja. Tam je stvar preiskal in ugotovil, da Angleži na ladji niso ubogali navodil. Izsušeni krompir bi bili morali najprej namakati v vodi 8 ur, potem ga kuhati štiri ure, nazadnje pa dodati maslo in mleko. Pa niso storili ne enega ne drugega, potem so se pa čudili, zakaj morajo biti lačni!

ČEVLI IZ SVINJSKE KOŽE

Tisti ki ste bili že v Ameriki med prvo svetovno vojno, morda ne veste, da so naši ljudje v Sloveniji tista leta mnogokrat dali ustrojiti svinjske kože, kar je celo družino preskrbelo z usnjem in obučo, ko drugega usnja ni bilo mogoče dobiti. Malo okorno je tako svinjsko usnje, toda ni slabo in je še vedno veliko boljše imeti čevlje iz svinjskega usnja, kakor pa hoditi bos, posebno pozimi. Naš državni urad U. S. Bureau of Standards je preizkusil uporabo svinjskega usnja za čevlje tako za OPA kakor za WPB. To usnje pripravijo po novem načinu ter ga povostijo, nakar je skoraj ravno tako trpežno, kakor kravje usnje. Tisti ki se potegujejo za to novo stvar, trdijo v svoji navdušenosti, da se bodo dale celo kože od prekaljene slanine in prekaljenih šunk porabiti za eno ali drugo vrsto usnja.

OGLAŠAJTE V "AMER. SLOVENCU!"

OZADJE PREVRATA V ARGENTINIJI

Iz poročil dostavljenih Overseas News Agency

Polkovnik Juan Peron je mož, ki stoji v ozadju zadnjega puča v Argentiniji. Njegovo ime je zabeleženo v tajni listini državnega oddelka kot enega zarotnikov, ki so izvedli načrt za revolucionarno gibanje, ki je v Boliviji spravilo na krmljo osišču prijazne elemente.

Prelom diplomatskih odnosov med Argentinijo in osiščem je prehitel objavo te listine, akoravno je bil polkovnik Peron in njegova skupina častnikov proti temu ukrepu. Zdaj pa je Peron nastopil s silo, da prepreči vsaj posledico, namreč napoved vojne Nemčiji in Japonski.

Še nedavno je bil Peron dejansko le podtajnik za vojno, zdaj pa je postal minister delavstva in socialnih ustanov, toda bil je ves čas — skrit za temi nedolžnimi naslovi — odločilna osebnost argentinske revolucije. In — niti on, niti njegovi prijatelji niso naklonjeni Zedinjenim državam.

Poročila, katere je prejela Overseas News Agency iz Montevidea, trde, da je Peron po dolgem in trdem boju premagal vpliv predsednika Pedro Ramirezja glede premostitev v armadi koncem leta. Posledica je bila, da niso bili imenovani generali temveč polkovniki za komandante vseh 5 argentinskih divizij. Ramirez sam pa je, kot znano, general.

Kadar ljudje govorijo o kliki polkovnikov, jih ponavadi imenujejo "GOU", kar more pomeniti tvojce: "G"-overnment, "O"-rder, "U"-nity, ali pa "G"-roup of "O"-fficers "U"-nited. Toda karkoli to pomeni, dejstvo je, da kontrolirajo garnizijo v Campo de Mayo blizu Buenos Aires, in da so odločeni diktirati vladni njeno politiko pod grožnjo revolverjev.

Vsi, ki poznajo Perona, ga slikajo kot moža, ki je skrajno častihlepen, toda pred vsem je resnične oblasti. Do naslova mu ni mnogo. Že od 4. junija naprej se je govorilo o njem, da je bil gonilna sila preobrata.

Predsednik Arturo Tawson je bil takrat obljubil, da bo pretrgal odnose z osiščem. Na podlagi te obljube so potem Zedinjene države priznale novo vlado. Toda minilo je komaj par dni — in že je Peron podrl Rawsona. Povsem jasno je danes, da je le neizbežna potreba dovela Perona do tega, da je pretekli teden pristal na to, da Argentinija pretrga diplomatske odnose z osiščem.

V svojstvu podtajnika za vojno je bil Peron v neprestanem osebnem stiku z armado. On je bil tisti, ki je izvedel vse podrobnosti revolucije. Ne morda Ramirez, ki je bil vojni minister, temveč Peron — je izbral vse one, ki so sodelovali, in je

vplival na one, ki so omahovali, in skrbel za stalne zveze med zarotniki. In danes ima Peron in ne morda Ramirez popolno kontrolo nad vso argentinsko armado.

Na političnem polju se je Peron posluževal le onih civilnih elementov, ki so mu po godu — namreč nacionalistov. To je stranka, ki je odločno proti preklicu odlogov, ki so proglasili vse politične stranke za nezakonite — to pa radi tega, ker je njen program uvedba totalitarne države. Revolucija je popolnoma strla delavsko gibanje in s silo odgnala vse elemente opozicije v koncentracijska taborišča v Patagoniji. Časopisje se je moralo umakniti iz politične arene. Vse židovsko časopisje je moralo prenehati za nekaj časa.

Toda, dočim so Peron in njegova klika odločno proti vojni napram osišču, trde poročila, ki prihajajo iz Montevidea, da se čisto resno pripravljajo na vojno z Brazilijo. Eno teh poročil pozno v mesecu januarju pravi celo, da je bil sklican tajen vojni svet višjih armadnih častnikov. V bistvu je baje njegovo mnenje, da je treba udariti predno postane Brazilija premočna in s podporo Washingtona. Ta poročila trde tudi, da je bila sklenjena posebna tajna zveza z Bolivijo, katere ozemlje leži v boku Brazilije.

Druga poročila, ki tudi prihajajo iz Montevidea, pravijo, da je Juan Peron preprečil napoved vojne Nemčiji in Japonski, ker se je bal, da ne bi predsednik Pedro Ramirez izkoristil nove razmere, ki bi nastale v tem slučaju, in svrhu, da potlači in zlomi njegovo oblast in njegov vpliv.

Peronu je baje sporočil te namere predsednika Ramirezja general Louis Perlinger, ki je minister za notranje zadeve. Peron je takoj sklical shod svojih častnikov v Campo de Mayo in izvedel svojo revolucijo.

O Ramirezju sodijo, da je nekako politični ujetnik Peronov. V slučaju napovedi vojne bi bil mogel mobilizirati in proglasiti obsedno stanje, kar bi mu bilo omogočilo znebiti se vseh svojih političnih nasprotnikov.

Ako je treba verjeti tem vestem, sporna točka prav za prav ne bi bila napoved vojne sama na sebi, temveč le vprašanje, kdo bo imel v rokah ves aparat, vojaški in politični, v trenutku, ko nastopi vojno stanje. V tem slučaju bi bilo tudi pričakovati, da bo tudi nova argentinska vlada, v kateri dominira Peron, prej ali slej napovedala vojno osišču — ako ne iz drugih razlogov, potem radi tega, da uvede vojne mere, ter na podlagi teh utrdi svoje one, ki so sodelovali, in je

PROPADANJE NEMSKE INDUSTRIJSKE PRODUKCIJE

Bern, (ONA). — Proizvodnja orožja in vojnih potrebščin je padla za približno 45 odstotkov od začetka vojne sem, cenijo tukajšnji strokovnjaki. Vzroki so naslednji, navedeni v svojem pravem redu: Udarjanje zavezniškega letalstva, uporaba tujerodnih delavcev in nezadostna prehrana.

Isto mnenje je izrazil tudi nemški industrijalec, ki se je nedavno razgovarjal z nekim Bernčanom.

Ta nemški izvedenec trdi, da prestane delo za približno 4 tedne po vsakem značnem napadu velikega obsega — v kateri koli industrijski panogi je izvedene slanine in prekaljenih šunk porabiti za eno ali drugo vrsto usnja.

Tujerodni delavci delajo

mного preglavic, in so vir neskončnih izgub dela in časa, bodisi da so nerodni in neizurjeni, bodisi da nalašč kvarijo red in delajo škodo s svojo večno sabotažo "n e s p o r a z u m l j e n j e n". Vsake vrste sabotaža je baje zelo narasla v zadnjih mesecih tudi radi tega, ker policijska kontrola ni več tako natančna kot je bila prej.

Precej pa je proizvodnja zastala tudi radi tega, ker so delavci slabo hranjeni in izčrpani. Dolge ure dela in nezadostna hrana so jih tako izmožgali, da se jim čisto pripeti, da za spe pri delu, a vsekakor, da delajo počasi.

Problem postane še bolj obupen radi tega, ker so potrebe fronte v istem času, ko je produkcija padla za 45 odstotkov, narasle za najmanj 50 odstotkov.

Ant. Struel:

KAKO SEM VRAGA STRELJAL

I.
Bilo je jeseni leta 1888., ko sem bil nekega dne s takrat še mladim Grjevičem ob štajersko-kranjsko-hrvatski meji na lovu poljskih jerebic.

Pozno v mraku sva prišla vsa upehana od dolge hoje v gostoljubno hišo mojega lovskega tovariša. Gospa Grjevičeva nam je pripravila okusno večerjo, zraven pa še pristavila bokal rujnega Bizeljčana. Pozno v noč sem se podal od tam v 2 in pol ure oddaljeno domačo vas, da prenočim pri starših. Pot me je peljala po okrajni cesti skozi Kapele, kamor sem prišel proti 11. uri. Noč je bila polsvetla, tako da sem že na 100 korakov zagledal prijazno cerkvico sv. Trojice, za katero se nahajal v grabrovino obdano kapelsko pokopališče. Tesno mi je postajalo pri srcu, ko sem moral tako pozno — in še v času, ko duhovi obiskujejo svoja trupla — mimo pokopališča. Ravno, ko sem se tako boril s čudnimi mislimi — zaslišim s pokopališča strašen glas: "Ov-ov! Ov-ov!" — Lasje so se mi jeli ježiti, tako da mi je skoraj padel klobuk z glave. Kerak mi je zastal in napenjal sem oči, da vidim, odkod ta satanski glas. Stopim na vzvišeno mesto za cerkvijo sv. Trojice in pogledam na ograjeno pokopališče. Kar zapazim v razdalji kakih 50 korakov nekaj črnega, 200-literskemu sodu podobnega. Vali se naravnost proti meni in v malih presledkih rjove svojo grozno peesm: "Ov-ov!"

Prepričan sem, da je ta prikazen pred menoj sam živ vrag! Ne preostane mi drugega, kakor da se postavim junaško v bran. Pošast se mi vedno bolj približuje. Brzo snamem puško z rame in "Bum!" po vragu, ki zadet od drobnih kroglic, na ves glas zažvižga, prodre ob meni živo mejo in zbeži preko okrajne ceste na Vidmarjevo dvorišče.

Medtem sem pa bil vraga spoznal in se hitro pobral z mesta, da bi me kdo ne opazil in naznanil sodniji, kjer bi bil gotovo doznal, da vrag ne hodi po pokopališčih in da ga sploh ni.

II.

Marsikateri bralec je dozdavnega vraga gotovo že spoznal. Onim pa, ki mu še niso prišli na sled, povem, da je bila to črna Vidmarjeva svinja, ki je našla vrzel na pokopališču in se tam bogato gostila ob sveži travi, ki jo je Vidmarjeva ograja že dolgo pogrešala. Po tem spoznanju se je strah spreminil v običajnega četveronožca in smejal sem se vsi pot domov.

Ker sem bil v kraju na glasu kot "knapj" — živinozdravnik in bogsigavedi kaj še vse, sem sklenil pri prvi priložnosti pomagati kmetu, ki je radi moje strahopetnosti morda utrpel škodo. Naslednje jutro se napotim takoj na lovsko patroljo v Kapele. Nalašč zavijem na Vidmarjevo dvorišče, da poizvem, kako je kaj s ponesrečenim "vragom".

Gospodar stoji na pragu in

mehke oddalec prijazno pozdravi. Jaz: "Dobro jutro, Vidmar. Kaj je novega?" On: "Neki vrag mi je nocoj mojo staro prasico po hrbtu tako oplazil, da bo menda poginila. — Ti si v takih stvarih premeten: bodi tako prijazen, pa poglej in svetuj, kaj je storiti!"

Svinja leži v svinjaku na stari suknji in sope. Bila je ista črna žival, ki mi je ponoči povzročila toliko strahu. Ves hrbet je bil kakor z grebenom razdrapan. Vidmarju sem svetoval, naj takoj napravi obkladek s kisom. Ko ga je svinja začutila na hrbtu, je takoj vstala in postala nemirna, ker jo je peklo.

Po kratkem pogovoru in poduku sem se poslovil. Vidmar se mi je seveda laskavo zahvaljeval, da sem mu ob pravem času prinesel prava zdravila, ki so bolno svinjo takoj spravila na noge.

III.

Po osmih dneh sem zopet obiskal Vidmarja in njegovega "vraga". Prihajal sem od Dobrave. Ko me je Vidmar zagledal, se mu je razžaril obraz, šel mi je do preboda v ograji naproti in me peljal v stanovanje. Izjavil mi je, da je svinja že popolnoma okrevala in mi jo pokazal, ko se je pasla v ograji. Svoji ženi je naročil, da takoj pripravi mnogo ocvrtja in pošlje k Zorčiču po liter najboljšega česa, da jaz za zdravljenje svinje itak nič ne računam.

Pri obedu smo mnogo razpravljali o politiki in zdravilstvu. Tako je seveda nanesele pogovor tudi na dozdevnega vraga.

Vidmar: "Ti Tonček, povej mi vendar, kaj je bilo moji prasici, da mi je skoraj poginila?" Jaz: "Bila je zgolj sreča v nesreči, kajti svinja bi bila prav tako lahko poginila in Ti bi si bil moral iskati druge za pleme."

Vidmar: "Za Boga — povej vendar jasneje: kaj pa je to bilo?"

Jaz: "Veš, Vidmar, to so svinji storili 'mraki'. Svetujem Ti, da pogledaš vsak večer, predno greš spat, če so svinje doma in če so tudi poslopja v redu in zaprta. Potem se Ti 'mrakov' ne bo treba bati."

Vidmar: "Dragi Tone, rad Te imam, vendar še vedno ne razumem, kako misliš."

Jaz: "Priatelj Vidmar — da si boš znal moje mnenje bolje tolmačiti, poslušaj: Bilo je pred desetimi dnevi, ko sem našel Tvoje črno, ponesrečeno svinjo še ob 11. uri na pokopališču, kjer je predstavljala naravnega vraga. Ker me je to početje Tvoje svinje do smrti splašilo, sem ji s svojo puško pomagal zopet najti vrzel, skozi katero je bila prišla. Ali sedaj razumeš?"

Vidmar: "Da Te vrag — tako Te bom lopnil s sekuro, da Te bo vrag vzel!"

Jaz: "Vidmar — poglej to puško in cev; oruži raje svojo nakano. Znal bi tudi Tebe požegetati, kakor Tvoje črno — zdravil Te pa jaz ne bom!"

MALO DROBIZA

Klub debeluhov je obstojal tudi v Belgradu in je bil ustanovljen novembra 1932. Po društvenih pravilih so imele vstop v klub samo tiste osebe, ki so tehtale nad 100 kg.

Znano je, da je zajec zelo hitra žival. Dolgouhet more teči s hitrostjo 18 m na sekundo!

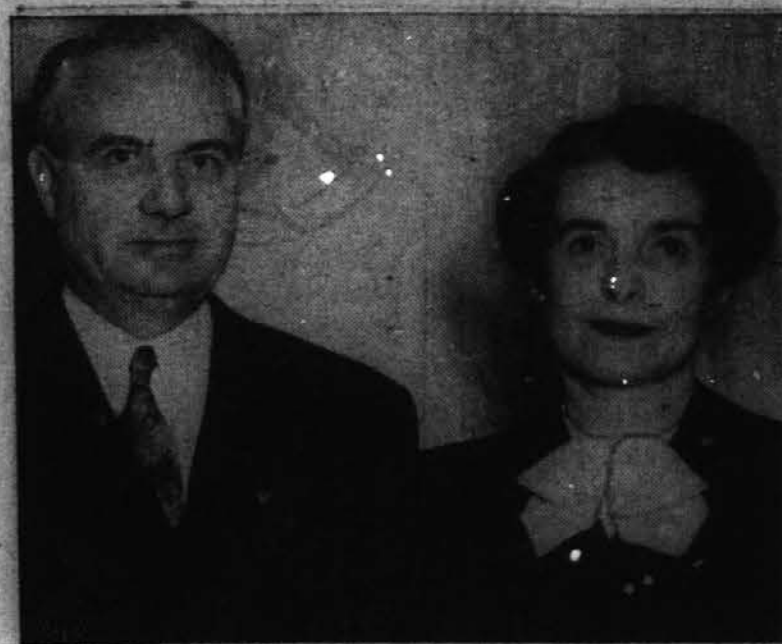
Sorazmerno največje število cerkva ima mesto Cholula v Mehiki, ki šteje 6200 prebivalcev.

V tem mestu je 360 svetišč. Na kakih 17 duš pride po ena cerkev.

Kitajski cesar Cing-Sing-Huang-Ti (zveneče ime, kaj) se je imenoval "Prvi" in "Edini" ter je dal sežgati vse knjige, ki so govorile o preteklosti. Zgodovina naj bi se bila začela šele z njim.

Dan na luni traja okrog 15 zemeljskih dni. Enako dolga je tam tudi noč.

ALI BO "PRVA DAMA"



Gouverneur John W. Bricker iz Ohio, eden vodilnih kandidatov za republikansko predsedniško imenovanje, je prišel s Mrs. Bricker v hotel v Washingtonu. Če bo guverner imenovan in izvoljen, bo Mrs. Bricker postala ameriška prva dama.

PEKLENSČINA

Jezik, ki ga govorijo slovenski kartavci, ima silno malo ali pa nič opraviti s slovenščino. To ni slovenščina, temveč peklenščina.

Urednik tednika "Glas S.D.Z." piše, da je v nekem časopisu iz stare domovine čital o taki "peklenščini" sledeče:

Niški kartavci mešajo slovenščino s strokovnimi izrazi, ki so našemu jeziku popolnoma tuji in jako zoprno zvenijo. Tak kartavski jezik se upravičeno imenuje peklenški jezik ali peklenščina. Naslednji primeri niso zapisani za to, da se ta jezik ne pozabi, da se temveč čimprej iztrebi.

Primeri so vzeti iz navadnih iger, kot so marjaš, preferanca in šnops. Kart je 32 v štirih skupinah po 8 enakovrstnih. Skupine so križ, pik, karo in srce, po peklenško krajci ali tref, pik, karo in herc. Križ in pik sta črna, karo in srce rdeča, vendar razlikujejo kartaveci štiri barve (farbe) in vsaka skupina je svoja farba. Karte vsake barve so po vrsti sedmice, osmice, devetice, desetice, fant, dama, kralj in as, ki se po peklenško imenujejo zibnar, ohtar, najnar, cenar, fant ali pob, dama ali baba, kenik in as.

Igrati se pravi špilati in igra je špil. Karte deliti (razdeliti) se pravi talati (raztalati), zadeliti se pravi zatalati ali ferlatati, zadeljeno in razdeljeno je fertajlt. Kdor je prvi na igri (ima pravico izigranja), ima forhant, drugi ima nahant. Položiti ali založiti se pravi zalegati. Če kdo prepočasi zalaga, mu ponujajo škarje ali babco. Če hoče igravec izjaviti, da je pripravljen, da se igra lahko začne, pravi kanangen. Gledalci so komarji ali kibici. Če se kibic vmešava, ga igravec nahruli s kibic halcmavil. Če z opazkami izdaješ igro, je to špilferat.

Če imaš karte brez ene skupine, si te farbe škart, če pa imaš iz ene skupine eno karto samo, jo imaš plonk. Če imaš več veljavnejšo karto podprto (zasedeno) s še manjšo iste skupine, jo imaš tezet, če jo imaš podprto z dvema ali tremi, da jo imaš v treh ali štirih, jo imaš cudrit ali cufirt. Če imaš več kart iste barve zaporedno sklenjeno (zvezano), jih imaš gešlosen. Če ti iz zvez treh kart manjka srednja, se ta vilka (vile ali precep) imenuje gabula.

Pri igranju moraš izigrano barvo priložiti (priznati jo), če jo imaš, to se pravi farbo bekenati. Če izgraš tako karto, da si sosedu podstaviš past za njegovo vilko, si ga fuzlal, podfuzlal ali unterfuzlal. Paziti moraš, da kot pomagač ne izgraš napačne ali fove karte, ker si drugače packa ali pacer. Igro dražiti (stopnjevati) se pravi licitirati. Če nimaš lista za to, praviš naprej (dalje) al vajter ali forverc.

Klicati (kralja ali aduta) se pravi rufati, kupiti je kaufati, kup je kauf, napovedati se pravi anzagati. Zveza kralja in dame šteje 20 ozir. 40 in se anzaga kot evancik oziroma firick. Novo barvo odpreti se pravi jo auflezati. Izigrano karto preseči z višjo ali jo prevzeti se pravi štihati, preseg ali prevzetek (zkratka vzetek) se imenuje stih. Igra "berac" se imenuje betl. Če je brez napake (brezhiben), da karte lahko takoj odpreš (položiš), je betl aufgelegt ali over ali plauder.

Pri marjašu se igra brez možnih ali pričakovanih vzetkov imenuje skoznica ali durhmarš. Če je skoznica z zvezo 20, da je v igri doseženo 100, se ji pravi hundert end-durhmarš. Če je skoznica igra s zadnjim vzetkom, se ji pravi midemleoten. Pri marjašu in

šnopsu se tudi "šmira," če namreč soigraevu po možnosti prilagaš (maže) desette ali ase. Če si igro tako porazno izgubil, da so te tako rekoč v zraku raztrgali, si bil inderluftcerisen.

IZ SLOV. NASELBIN

(Nadaljevanje z 2. strani)

počiva na božji njivi Gospodovi!

Slovenci, narodne volitve so zopet pred duri. Prošeni ste, da volite vsi, ki ste državljani in pomagajte najboljšim kandidatom do zmage. Naš rojak Mr. Joseph Baznik je zopet kandidat za šolski odbor (School Board, Board of Education). Volitve bodo 4. aprila. Rojaki, opozarjam vas, delujmo skupno in Mr. Joseph Baznik bo izvoljen zopet za ta urad. On potrebuje vse vaše glase. Zato 4. aprila vsi na plan.

Zabavni večer 20. feb. v Slov. narodnem domu je prav dobro uspel. Mr. Anton Udovič je bil poseben srečen in je zadel tisti bond, da boste vsi vedeli.

Prebiram razne slovenske liste in se popolnoma strinjam z nekim člankom, ki sem ga bral pred kratkem, kjer dopisovalec opozarja, da je naš narod doma visoko izobražen in kulturn in se prav lahko zanese, da si bo že sam znal izbrati svojo bodočnost in najboljšo obliko vlade. Edino kar naš narod zahteva je, da ga osvobodijo, kakor nameravajo osvoboditi celo zasluženo Evropo. Da bi jim pa mi ameriški Slovenci svetovali in narekovali, kako naj se vladajo, to ni naša zadeva. Mi smo ameriški državljani. Mi moramo gledati sami zase. Kar se tega tiče, pustimo Jugoslavijo v miru. Če ji želimo pomagati, ji pomagajmo z denarnimi prispevki, ne pa z nasveti. — Vsem Slovincem pošilja najlepše pozdrave

Vaš poročevalec.

NAŠ ROJAK FRANK LAUSCHE se priglasi kandidatom za guvernerja države Ohio



Mr. Frank Lausche, sedanjí župan mesta Clevelanda, je te dni prijavil svojo kandidaturo za guvernerja države Ohio. Mr. Lausche je s poštenim in gospodarsko sijajnim županovanjem pridobil sloves kot eden najbolj gospodarsko progresivnih županov v Ameriki. Demokrati v državi Ohio, ki poznajo Mr. Lauscheta po njegovih aktivnostih so ga že več mesecev urgirali, da se prijavi za guvernerskega kandidata, ker država nujno potrebuje takega sposobnega voditelja. Za slovenski narod, katerega sin je spoštovani župan Lausche, je to velika čast. Župan Lauscheta želimo najbolj uspeh in zmago v kampanji.

Leta 1942 je Rdeči križ nabral za Vojsko in Mornarico 1.250.000 darov krvi. Danes pa je plazma tako potrebna, da bo treba v letu 1944 nabrati 5.000.000 krvnih darov. Za vzdrževanje takih središč je potreben denar in krvni darovi. Dajte svoj del!

Nedeljski pomenki

J. M. Trunk

TEDENSKI KOLEDAR

5. Nedelja — 2. postna.
6. Ponedeljek — Perpetua in Felicitas.
7. Torek — Tomaž Akvinski.
8. Sreda — Janez od Boga.
9. Četrtek — Frančiška R., vdova.
10. Petek — 40 mučencev.
11. Sobota — Koleta.

DRUGA NEDELJA V POSTU

"Obraz njegov je zasvetil kakor sonce, oblačila njegova so postala kakor sneg" (Mat. 17, 2).

Vsaka nepopolnost je pri Zveličarju izključena. Vedel je, kaj ga čaka. Zato mu je bil križ vedno pred očmi, ker prišel je na svet, da svet odreši po trpljenju in križu. Bil si je o križu na jasnem.

Drugače je bilo glede križa pri apostoli. Up drž vsakega človeka po koncu, apostoli niso bili nobena izjema. Odpovedali so se dosedanemu življenju v upih, da pridobijo več. Držala se je pa pri upih apostolov človeka nepopolnost. Upi so bili zemeljski, častni: do častnih mest da bi prišli, do zemeljskih dobrin, in prišli da bi na dokaj lahek način, saj so z lastnimi očmi gledali čuda. Gospod je poznal te nedostatke pri upih svojih apostolov, imel pa je z njimi nebeško potrpljenje. Šele prihod Sv. Duha je nepopolnosti pri upih apostolov odstranil, da so zapopadli bistvo kraljestva božjega, za katero so se odločili, ko so klicu sledili.

Jezus jim je odkrito povedal, da se morajo zatajevati, da

mora človek življenje izgubiti, ako si ga hoče ohraniti, da je pot za njim pot križa in trpljenja, da se njegovo kraljestvo porodi v krvi le in v zasmevanju in smrti.

Dobro je videl, kako so postali prestrašeni pri takih besedah in vsi gani in vznemirjeni. Dalje vedel, da bo prišlo do vrta, tjezamani in do strašne Kal. tje, in da bodo apostoli tedaj potrebni moči. Zato je teden po tem razodetju o križu vzel tri izmed njih, Petra, Janeza in Jakopa, na visoko goro in je bil pred njimi izpremenjen, jim je pustil gledati za nekaj časa svojo slavo v novem kraljestvu. Zastrmeli so. Peter pravi v svoji ognjevitosti: "Tu je dobro biti!" Bilo je krasno, pa le za trenotek, sijaj jih je vrgel na tla. Ko se vzbudijo, je vse izginilo.

Spomnili naj bi se, ko bo prišlo do noči pri križu. Tako tudi za vsakega izmed nas. Pred veseljem Velike noči je trdi postni čas, in pot do kraljestva božjega v nebesih pelje skozi vse življenje le skozi križ in trpljenje. Ne ustraši se križa!

PRVI SLOVENSKI POGREBNI ZAVOD V CHICAGO

LOUIS J. ZEFRAN

1941 W. Cermak Rd., Chicago, Illinois

Phone Canal 4611

NA RAZPOLAGO NOČ IN DAN.

Najboljši avtomobili za pogrebe, krste in šenitovanja. — Mrtvalna kapela na razpolago brezplačno. — CENE ZMERNE.

KRASNA ZGODOVINSKA SLIKA

Velikost 16 1/2 x 12 1/2



Tiskana v večih barvah. Sredi je v vancu sedanjí predsednik Zdr. drž. Franklin D. Roosevelt. Okrog in okrog so slike vseh dosedanjih predsednikov Zdr. drž. podpisani s njihovimi lastnoročnimi podpisi. Pod predsedniškovo sliko vira v vetru ponosno avstralska zastava. Pod zastavo je spominska plošča in na nji tiskano v okrajavi listina pravice in svobode. Slika je v okvirju in v okvirju stekla. Ta slika je lep kras in zgodovinska pomenljivost za vsak ameriški dom. Ker nas naši naročniki na njo poprosijo, smo ji še nekaj dali.

Slika stane \$1.50 brez pošiljatenih stroškov.

Pošiljaten strošek plača vsak prejemnik sam. Če se mu dostavi slika po Expressu. To naj vsak, ki bo naročil sliko, vzame na znanje, in dokler zaloga traja s njimi lahko potrosimo onim, ki si jo želijo.

Naročilo je pridjati potrebni mesek in ga poslati na:

AMERIKANSKI SLOVENEČ

1849 W. Cermak Road,

Chicago, Illinois

Katoliški Slovenci smo tako močni, kolikor in kakor je močno naše katoliško časopisje.

Družba sv. Družine

(THE HOLY FAMILY SOCIETY)

Ustanovljena 29. novembra 1914.

v Zedinjenih Državah Sedež: Joliet, Ill. Inskorp. v drž. Illinois Severna Amerika. 14. maja 1915.

Naše geslo: "Vse za vero, dom in narod; val za čnega, eden za vse."

GLAVNI ODBOR:

Predsednik: George Stonich, 257 Lime Street, Joliet, Illinois
1. podpredsednik: Frank Tushek, 716 Raub St., Joliet, Ill.
2. podpredsednik: Kathrine Bayuk, 528 Lafayette St., Ottawa, Ill.
Tajnik: Frank J. Wedle, 301 Lime Street, Joliet, Ill.
Zapisnikar: John Nemanich, 650 N. Hickory St., Joliet, Ill.
Blagajnik: Joseph Klepac, 903 Woodruff Rd., Joliet, Ill.
Duhovni vodja: Rev. Matthew Kabe, 223 — 57th St., Pittsburgh, Pa.
Vrh. zdravnik: Joseph A. Zalar, 351 No. Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

Andrew Glavach, 1748 W. 21st St., Chicago, Ill.
Joseph L. Dravler, 1318 Adams Street, North Chicago, Illinois.
Joseph Jerman, 20 W. Jackson St., Joliet, Ill.

ROBOTNI ODBOR:

Joseph Pavlakovich, 39 Winchell St., Sharpburg, Pa.
Mary Kovach, 2294 Blue Island Ave., Chicago, Ill.
John Dema, 2730 Arthington Ave., Chicago, Ill.
Predsednik Atletičnega oddelka: Emary Subar, 540 North Bluff Street, Joliet, Illinois.

URADNO GLASILO:

"Amerikanski Slovenec", 1849 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.

Do 1. jan. 1942 je DSD. izplačala svojim članom in članicam ter njih dedičem raznih posmrtnih, pokojnin, bolniških podpor ter drugih izplačil denarne vrednosti do četrtil milijona dolarjev.

Društvo za DSD. se lahko ustanovi v vsakem mestu Zdr. držav z ne manj kot 8 člani (cam) za odrasli oddelke. Sprejme se vsak katoličan moškega ali ženskega spola v starosti od 15 do 60 let. V mladinski oddelku pa od rojstva do 16. leta.

Zavaruje se za \$250.00, \$500.00 ali \$1,000.00. Izdajajo se različni certifikati, kakor: Whole Life, Twenty Payment Life in Twenty Year Endowment. Vsak certifikat nosi denarno vrednost, katere se vsako leto viša.

Poleg smrtnine izplačuje DSD. svojim članom (cam) tudi bolniško podporo iz svoje centralne blagajne, kakor tudi za razne operacije in pokojnine.

Mesečna plačila (assessments) so urejena po American Experience tabeli.

DSD. je 121.90% solventna, potrjujejo izvedenci (actuaries).

Uradni jezik je slovenski in angleški.

Rojkom in rojakinjam se DSD. priporoča, da pristopijo v njeno mrežo!

Za vsa morebitna pojasnila in navodila se obrnite pisмено ali ustmeno na gl. tajnika: FRANK J. WEDIC, 301 Lime St., Joliet, Ill.

RDEČI KRIŽ DELUJE Z ČETAMI V INOZEMSTVU

Predstavniki Rdečega križa, ki delujejo skupaj z našimi močmi v borbi na fronti in zadaj za bojnimi vrstami, so redko razvidni od ozadja s katerim se bavijo. Njihova dolžnost je paziti, da letalec, mehanik, pešec, in drugi, nimajo nobenih njihovih ali družinskih skrbi, ki bi jih oddaljevale od njihovega dela.

Predstavniki Rdečega križa so vedno pripravljeni takoj pomagati, ako je družina katerega vojaka v potrebi, ali ako je treba takoj pomagati v kaki nezgodi. Povsod, kjerkoli se usidrajo ameriške čete, imajo na razpolago udobnosti Rdečega križa.

Harold L. Stanton, predstavnik Rdečega križa na nekem ameriskem letališču v Angliji, pravi takole:

"Naše delovanje v inozemstvu"

AKO FINSKA IZSTOPI IZ VOJNE

Stockholm, (ONA). — Zanesljivi tukajšnji viri trde, da je nemška vrhovna komanda popolnoma pripravljena, da črta armado generala Dietla na daljnem severu, ako bi Finska sklenila mir z Rusijo.

Popolnoma jasno in izključeno je, da bi mogli Nemci prevesti vse svoje čete, ki se nahajajo tam, z ladjami preko Pet-samoa in Kirkenesa ter jih rešiti na norveško ozemlje — blokada, katero vzdržuje ruska in angleška mornarica je pretesna.

Ruske podmornice neprestano patrolirajo ob norveški obali in so tam še nedavno potopile več nemških ladij. Severni del

Norveške, takozvana pokrajina Finmark, je torej Nemcem zaprta.

Teoretično bi bilo sicer mogoče, da umaknejo Nemci armado generala Dietla skozi švedske teritorialne vode, v zalivu Botnia, toda tudi v tem slučaju bi zavezniki takoj mogli nastopiti proti temu. Švedska vlada tega ne bi mogla tvegati v sedanji situaciji vojne.

Cisto mogoče je, da bi nekateri oddelki nemških čet prekorčili švedsko mejo in se dali internirati. Manjšim oddelkom se utegne posrečiti, da zbeže na Norveško preko Karasjoka. Vremenske prilike pozimi so tam izredno težke.

MOLITEV USLIŠANA

Sedemindvajset let je Elsie Liokwole molila, da bi prišli kristjani nazaj na Ennylabegan, Kwajalein Atoll. Ko so torej ameriške čete pristale tam, to je na Maršalskih otokih, je Elsie vedela, da je bila njena molitev uslišana.

Leta 1917 so Japonci zavzeli Maršalske otoke ter so takoj ta-

krat in vedno po tistem skušali pregovoriti Elsie in druge domačine, naj se odpovedo svoji krščanski veri. Japonci so jim vsiljevali svojo vero ter so jim govorili, da je Jezus odšel in da ga ne bo več nazaj. Toda Elsie je vztrajala. Krščanske molitve so jo bili naučili misijonarji na Karolinskih otokih, in od tedaj je vedno molila.

OTOK VAŽNEGA VOJAŠKEGA POMENA



Ta košček zemljevidu kaže važni Eniwetok Atoll, kjer so ameriški marini Japoncem vzeli strateško letalsko oporišče. Atoll je 759 milj od otočja Truk, odkoder ga je mogoče doseči s bombniki iz letalskih oporišč na suhem in kjer je ameriško pacifiško vojno brodogradništvo prizadejalo Japoncem ogromno škodo v delno plačilo za Pearl Harbor.

PISMO STAREGA PROFESORJA BLAŽA



Dragi g. urednik!

Zadnjič, ko ste mi dali zavitek časopisov, naj jih preberem, sem našel med njimi tudi Adamičev bulletin. Naj omenim, da sem ga kajpada prebral in s svojo revno pametjo proučeval.

Zapazil sem, da fant razpravlja največ o socialnih problemih, sega pa tudi v druge probleme. Njegova razlaga so tu in tam zanimive, kakor so pač vse take razprave zanimive. Posamezniki, narodi in vse človeštvo se neprestano bori za boljše prihodnost. To je človeško in zato se vsak ozre na vsakega, ki začne glasno pripovedovati, da ima, ali da dela na tem, da iznajde kako novo žavbo, ki naj pomaga izboljšati socialno stanje ljudi na svetu.

Adamič je bil v svojih knjigah zanimiv, dasi napram svojemu lastnemu narodu precej neroden, ker povedal je marsikaj, kar ni tako, kakor je povedal. Nobene časti bi ne izgubil kot pisatelj, ko bi bil v svoji prvi in drugi knjigi izpustil, kar je neprijaznega navedel o last-

nostih svojega naroda. Temu pomagati zdaj ne more več, če tudi morda zdaj že sam vidi, da ga je polomil. Povedal je pa tudi marsikaj resničnega in je prav, da je povedal. Njegovo delo je nekako tako, kakor spoved tistega Ribenčana, ko je dejal: "Nekaj sem slabega napravil, nekaj pa dobrega, pa se pogliha..."

V splošnem se mi pa zdi, da Adamič leti v neke podobne višave, v katerih so krožili Townsendovci, teknotrati, Coughlinovci in drugi, ki so reševali socialne krize na papirju in po radiu. Govori o "nekem novem", ki ima priti, in pravi, da bo prišlo. Kaj bo, pravi pa, da ne ve. Gotovo je prav, da se za vse to zanima, ampak samo naiven je v tem, če misli, da mu bo kdo sledil, ko pravi, kaj bo to "novo", ali "punčka" ali "fant", tega ne ve. Tu postane nezanimiv.

Amerikancem je ugajal, dokler je pripovedoval o "vražah" in drugem. Zdaj, ko se jih je lotil učiti demokracije, se mi pa zdi, da bo njegova slava kot nekakega "rešitelja" kaj kmalu obledela. Tako demokracijo ustvariti, da bodo pod njenim okriljem stili volkovi in koke, je velika "kunšt". Če se je Lojze Adamič naučil take umetniške skrivnosti, da bo to dosegel, potem bomo pred njim kajpada sneli klobuke raz glav in jaz si bom dal še posebej svojo brado odrezati, če bom še živ tedaj, da mi bodo lažje pečen golobi v usta frčali, kadar se bo rodilo tisto "novo".

Lepo pozdravlja vse

stari profesor Blaž.

BUY WAR BONDS
and give the change to fight
INFANTILE PARALYSIS

"BEAUTY SHOP" NA PROSTEM



Dve ameriški atradni bolničarki streeznici se malo osvežujeta in lep-tate za neko bolnišnico nakje v Italiji. Poročnica Gene F. Cornish, na levi, v GI dolgi spodnji obleki, si je že uredila lasje in pomaga poročnici Heleni Zasodil pri umivanju las.

DOGODBICE

Švedski kralj v šoli

Švedski kralj Oskar je nekoč prišel v neko dekliško šolo. Zadal je tudi sam nekaj vprašanj, da vidi, koliko učence znajo. Tako se obrne na neko deklico:

"Kateri so največji švedski kralji, dete moje?"

Brez obotavljanja pride odgovor:

"Gustav Adolf in Karl XII."

Kralj je hotel pridno deklico ravno pohvaliti, tedaj se pa oglasi neka druga učenka, ki je kralj sploh vprašal ni bil, in vzkligne:

"In Oskar II!"

Kralj se nasmehne, nato pa reče dekletu, naj mu pove, kakšne velike reči je neki napravil za svojega vladanja.

Deklica dolgo premišljuje, a nič pametnega ji ne pride na um. Čedalje hujša zadrega jo obhaja, naposled se pa ne more več premagati in udari v obupen jok: "Ne vem, gospod kralj..."

"Ne joči, dete moje," jo poboža vladar po licu. "Tudi jaz namreč ne vem."

Znanec

La Fontaine (1621 — 1695) je bil nedvomno velik pesnik basni, a žal — slab oče.

Morebiti je bil temu kriv tudi nesrečen zakon...

Edinega otroka je pustil zgodaj od doma in prav nič se ni brigal zanj.

Cez več let je srečal v neki družbi mladega moža, ki je zbudil njegovo pozornost.

Vprašal je gostiteljico: "Kdo je oni gospod; tako znan se mi zdi, najbrže sem ga že kje videl?"

"Vaš sin, gospod La Fontaine!" je v zadregi odgovorila gostiteljica.

ZA SPREHAJANJE



Katera bo hodila letošnjo pomlad na daljše sprehode, bo morala biti nekako tako oblečena, če se nade pregrešiti proti najnovejši modi.

TO IN ONO

V EGIPTU RAZSAJA MALARIJA

Kairo, Egipt. — Angleške in ameriške zdravniške oblasti so poslale posebne zdravstvene edince v Gornji Egipt, da postavijo nevarno bolezen malarijo. Vsled te bolezni je pomrlo zadnje čase do 65,000 ljudi v Gornjem Egiptu.

KOMPAS BREZ HIB

Da ameriške letelce trdnjave vedno tako uspešno in s tako lahkoto najdejo svoje cilje nad Nemčijo, je v veliki meri pripomogel novi "gyro flux-gate" kompas. Da uporabljajo to tanko kožno pripravo, so povedali šele zdaj, ko vedo, da je prišla tudi Nemcem v roke. Strokovnjaki pa sodijo, da sovražnik ne bo mogel proizvajati take kompase tako kmalu, da bi jih še lahko uporabljal v tej vojni. Negi navigator se je izrazil o tej pripravi, da ni nič drugega kakor kompas, ki so z njega odstranjene vse pomanjkljivosti.

NA ZDRAVNIŠKI FRONTI

Sedaj, ko je preteklo zadosti časa za vsestransko preizkušnjo, poroča vojni oddelke o skoraj popolni zmagi nad vsemi boleznimi, proti katerim zavarujejo vojake s cepljenjem. Na Kitajskem, na Burmi in v Indiji, na primer, poročilo ne izkazuje nobenega slučaja kolere, tetanusa (mrtvičnega krča) ali pa koz, in samo en slučaj tifusa, ki pa ni bil smrten. Izmed 12 slučajev vročinske bolezni se je samo eden končal s smrtjo. Po Srednjem Vzhodu in Severni Afriki, kjer je največ tifusa in so se nalezljive bolezni resno razpasle med civilnim prebivalstvom, je imela armada samo štiri lažje slučaje, izmed katerih se ni nobeden končal s smrtjo.

Naši fantje, ki so bili poslani v tropične kraje, imajo vsak

svojo posebno škatlico s potrebnimi in sredstvi za slučaj, če bi katerega pičila strupena kača. Notri so tesne preveze, obveze, razkužila sredstva, nožiček za izrezanje rane in močna majhna sesalka, s katero se da izsesati strup iz rane.

DOGODKI iz slovenskih naselbin

Povišan v kapitana

Chicago, Ill. — Louis Cainkar, ki služi pri mornarici in se nahaja na Gilbertskem otočju in je sin gl. predsednika SNPJ, je bil pred kratkim povišan v kapitana.

Pismo iz domovine

Euclid, O. — Mrs. Mary Potočnik, 21080 Arbor Ave., je prejela pismo od svojega brata Antona Zelen, ki se v Italiji nahaja kot vojni ujetnik Amerike. Piše ji, da se mu dobro godi pod ameriški stražniki. Dalje ji tudi sporoča, da je njen oče, Stefan Zelen, doma iz Senožet pri Trstu umrl leta 1941. To je prvo sporočilo, ki ga je Mrs. Potočnik prejela o smrti očeta. Pokojni je bil 70 let star. Brat ji piše tudi, da izmed šestih sta od družine ostali le mati in ena sestra, pa še za te dve nihče ne ve, kje se nahajata.



STUDENEC BLAGOSLOVA!

300 svetih maš letno, za žive in mrtve člane Mašne Zveze. Članarina za vsako osebo živo ali umrlo 25c. (Nikdar ni potreba obnoviti). Upišite vaše sinove vojake.

DRUŽBA SV. PETRA KLAVERJA

za afriške misijone,
3624 W. Pine Blvd. Dept. A. St. Louis (8), Mo.

BUY U. S. DEFENSE BONDS!

Obenem ste vabljeni, da vpišete sebe in svoje družine k prvemu in najstarejšemu slovenskemu podpornemu društvu v Chicagi

DRUŠTVO SV. ŠTEFANA.

št. 1, K. S. K. J. Chicago, Illinois

Zbortje vsako prvo soboto v mesecu ob 7:30 zvečer v cerkveni dvorani sv. Štefana. Naše društvo vam nudi vse različne moderne zavarovalnine — podporo v bolezni, prekrbno dostojnega pogreba, in goji zdrav koristen sport za mladino. Glede pristopa v društvo se obrnite na odbor:

FRANK BANICH, predsednik

JOHN PRAH, tajnik, 1806 W. 23rd Street

ANTON KREMESEC, blagajnik

DR. FRANK T. GRILL

ZDRAVNIK in KIRURG

Stanuje in ordinira na:

1858 W. Cermak Rd., Chicago, Illinois

od 2 do 4 popoldne in od 7 do 9 zvečer. — Ob sredah in ob nedeljah po dogovoru.

Telefon v uradu in v stanovanju CANAL 4955

KNEZ SEREBRJANI

— ROMAN —

Rusko — A. K. Tolstoj — Poslovenil — Al. Benkovič

Ce hočes ostati v Rusiji, izpolnjuj carjevo voljo. In če te vzljubi, se morda celo sam odvrne od oprčinine. Vzemiva, da bi bila midva okrog njega, — drug bi podpiral drugega; danes bi jaz namignil z besedico, jutri ti; nekaj bi mu moglo vendar le ostalo v spominu. Saj tudi kaplja, kakor pravijo, če dolgo kaplja na isto mesto, celo kamen prebije. S silo, knez, pa ne dosežeš ničesar!"

"Če bi ne bil on car," je rekel Serebrjani mračno, "bi pač vedel, kaj naj storim. Tako pa ničesar ne razumem. Delati proti njemu, prepoveduje Bog, biti z njim enih misli pa tudi ne morem. Naj me na kose raztrga, z oprčiniki se ne pobratim!"

"Počakaj, knez, ne obupaj! Ali se spominjaš, kaj sem ti govoril tistikrat? Pustiva oprčinike; carju ne ugovarjamo; saj bodo sami uničili drug drugega! Treh pravakov že ni več: obeh Basmanovih in Vjazemskega. Počakajmo, knez, in vsa oprčinina se zgriže do smrti!"

"A kaj bo do takrat?" je rekel Serebrjani.

"Do takrat," je odgovoril Godunov, ki ni hotel naglo izreči misli, s katero je hotel navdati Serebrjanega, "do takrat greš lahko zopet nad Tatarje, ako te car pomilosti; to ni tako važno."

V mislih Serebrjanega sta lahko dobila prostora dva vtisa naenkrat, in upanje, da pojde nad Tatarje, je za nekaj časa izpodrinilo malodušnost, ki se ga je bila lotila.

"Da," je rekel, "drugega nam res ni ostalo ko Tatarje pobijati! Če bi jih ne čakali, da nas obiščejo, temveč, če bi udarili obenem s Kozaki z vsemi polki naenkrat na Krim, bi ga morda celo osvojili."

Serebrjani se je celo zadovoljno nasmešnil ob tej misli.

Godunov se je potem razgovarjal z njim o njegovem nasilnem osvobojevanju iz ječe in o rjazanski bitki.

Pričelo se je že mračiti, ko sta še vedno sedela pri vrčih in se pogovarjala.

Nazadnje je Serebrjani vstal in rekel: "Z Bogom, bojar, zunaj je že skoro noč."

"Kam pa greš, Nikita Romanič? Ostani pri meni čez noč; jutri pride car, poročal mu bom o tebi."

"Ne morem, Boris Fedorič, čas je, da grem k svojim ljudem. Bojim se, da bi jim ne prišlo kaj napačnega na um. Ko bi bil car v Slobodi, bi šli naravnost k njemu in bi mu izpovedali svojo krivdo, naj bi se potem zgodilo, kakor je božja volja; a pred tukajšnjimi morilci nisi varen. Čeprav smo se ustavili stran od ceste ob gozdu, vendar lahko zaide tja kaka straža."

"Pa z Bogom, Nikita Romanič! Pazi in ne hodi carju pred oči; počakaj, da pošljem pote... Čakaj, rajši pojdi tod, knez," je pristavil Godunov, videč, da gre Serebrjani proti glavnim vratom. Prijel ga je za roko in ga peljal na zadnje krilce.

"Z Bogom, Nikita Romanič!" je ponovil in objel Serebrjanega. "Bog je milostljiv; morda pojde vse po sreči."

Godunov je počakal, da je knez sedel na konja in odjedzil skozi zadnjo pregrajo, potem pa se je vrnil v izbo. Bil je prav zadovoljen, da Serebrjani ni sprejel ponudbe, naj bi prenočil v njegovi hiši.

Drugi dan je caz zmagoslavno prijahal v Slobodo, kakor po dobljeni zmagi. Oprčiniki so ga spremljali s kriki: "Hojda! Hojda!" od glavnih vrat pa prav do dvorca.

Samo stara dojilja ga je sprejela s psovanjem.

"Ti zver ti taka!" je rekla, ko ga je sprejela na krilcu. "Da te le še zemlja nosi, ti zver, ti ljudožrka! Po krvi dišiš, morilec! Kako si se smel prikazati pred božjim svetnikom Sergijem po svojih moskovskih zločinih? Strela Gospodova te ubije, prekleca, s tvojim satanskim polkom vred!"

A to pot opomini dojilje niso imeli nobenega uspeha. Zunaj ni bilo ne groma ne viharja. Krasno je sijalo sonce na brez-

oblačnem nebu in bleščeče so igrale barve in pozlate na pisanih zgornjicah in umetnih vrhovih dvora.

Ivan ni odgovoril niti besede in je odšel mimo starke v svoje notranje sobe.

"Počakaj, počakaj!" je nadaljevala, gledaje za njim in tolkla s kljuko ob tla. "Božja strela se bo vnela nad tvojo gornjico in bo požgala vso tvojo brezbožno Slobodo!"

In starke je odšla s počasnimi koraki v svojo stano in metala srdite poglede na dvornike, ki so se ji izogibali v praznovrem strahu.

Ko je ta dan po obedu Godunov videl, da je car vesel in miren ter da se proti svoji navadi pripravlja k počitku, je šel za njim v spalnico. Naklonjenost Ivana Vasiljeviča je dajala Godunovu to pravico; posebno, kadar mu je imel kaj poročati, česar ni smel vsakdo slišati.

V carjevi spalnici sta stali dve postelji: ena iz golih desak, na katero je legal Ivan Vasiljevič, da je pokoril svoje meso v časih duševnega nemira in srčnega kesanja; druga, bolj široka, je bila pokrita z mehki mi ovčjimi kožami, pernicami in svilenimi blazinami. Na tej je car počival, kadar ni nič vznemirjalo njegovih misli. Sicer pa se je zgodilo to redkokrat, in druga postelja je ostala večinoma nedotaknjena.

Treba je bilo dobro poznati Ivana Vasiljeviča, da se človek ni zmotil o pravem razpoloženju njegovega duha. Kadar ga je pekla vest, ni bil vedno nagnjen k usmiljenju. Večkrat je smatral pekočo vest za satanovo izkušnjo, ki ga je hotela odvrniti od zasledovanja izdaje. Namesto da bi omečil svoje srce, je takrat satanu na kljub opravičeval molitve, se križal in se vdajal še hujši krutosti. Tudi ni bilo mogoče miru, ki ga je izražal njegov obraz, vselej za trdno smatrati za notranjo pokojnost. Večkrat je bil samo krinka in car, ki je bil nadarjen z redkim bistroujem in v sposobnostjo, uganiti tuje misli, je včasih rad prekrizal račune človeku, s katerim je govoril, in ga presenetil z nepričakovano nastopajočim srdom prav takrat, ko se je ta nadejal milosti.

A Godunov se je naučil razpoznati najmanjše odseve carjeve narave in je z ne navadnim čutjem ugibal in razlagal za druge ljudi nedoumne izpremembe njegovega obraza.

Boris Fedorovič je počakal, da je Ivan legel na posteljo s pernicami, ni ker v črtah njegovega obraza ni videl ničesar drugega razen utrujenosti, je rekel brez vsakega uvoda:

"Ali ti je znano, gosudar, da se je tvoj izobčenec našel?"

"Kateri?" je vprašal Ivan zevaje.

"Nikita Serebrjani, tisti, ki je posekal Vjazemskega, tvojega izdajalca, in ki je bil vržen v ječo."

"A!" je rekel Ivan; "ali so ga ujeli, vrabca? Kdo pa ga je prijel?"

"Nihe, gosudar. Sam je prišel in pripeljal vse razbojnike, ki so z njim pobili Tatarje pod Rjazanjo. S Serebrjanim vred so prinesli tvoji carski milosti svoje grešne glave."

"Torej so se spametovali!" je dejal Ivan, "Ali si ga videl?"

"Videl, gosudar. Prišel je naravnost k meni. Misli je, da je tvoja milost v Slobodi, in me je prosil, naj ti sporočim o njem. Hotel sem ga prijeti, pa sem si mislil: Grigorij Lukjanič bi utegnil reči, da ga izpodrivam, Serebrjani pa tako ne uide, če ti je sam prinesel svojo glavo."

(Dalje prilh.)

"Amerikanski Slovenec" je vez, ki povezuje vse Slovence po Ameriki med seboj.

NEMCI POSTAJAJO OBUPANI; NAPADI V ITALIJI ODBITI

(Nadaljevanje z 1. strani)
ni moč še ugotoviti. Je pa znamenje, da nemška morala gre navzdol.

Nespej, Italija. — Siloviti nemški napadi pri Anzio so bili zadnje dni ponovno odbiti z velikimi izgubami za Nemce. Slednji so se zadnje dni posluževali takozvanih "robot-tankov", ki jih vodijo z radio. Velike tanke napolnijo z najmočnejšimi razstrelitvi, nakar jih vodijo z radio v sovražne vrste in jih na gotovem mestu vžgo. Silna razstrelba napravi veliko škodo, če pride v bližino pozicij ali vojaštva. Posluževali so se tudi drugih trikov, ki se pa niso obnesli. Oporišče pri Anzio bo kakor zgloda vzdržalo.

Svobodna radio postaja iz Jugoslavije javlja, da so parti-

zani ustavili nemško ofenzivo v Sloveniji. Tekom tega tedna že, pravijo, da je padlo do 4000 Nemcev v bojih s partizani.

NAPRODAJ IMAM:

6 stanovanjsko zidano hišo, kopalna soba v vsakem stanovanju, blizu Damen Ave. in 21. Pl.; cena je \$7,500;

2 stanovanjsko zidano hišo, 5 in 6 sob; cena je \$4,600, 500 dolarjev naplačila;

5-sobni "cottage"; cena je \$4,500;

5-sobni "bungalow" v Berwynu; cena \$9,000.

Imam še več drugih hiš v Lawndale okrožju in drugod naprodaj.

Za nadaljna pojasnila se obrnite na:

ANTON JORDAN,
2417 So. Lawndale Ave., Chicago, Ill. Res. Tel. Rockwell 7196

S. P. D. SV. MOHORJA

Ustanovljena 31. decembra 1921.



Inkorporirana 12. oktobra 1923.

CHICAGO, ILL.

Odbor za leto 1944:

Predsednik: John Mlakar, 1925 W. 22nd Place
Podpredsednik: Frank Puklavac, 1930 W. 21st Place.
Tajnik: Jos. J. Kobal, 2113 W. 23rd Street.
Blagajnik: Jos. Oblak, Jr., 1840 W. 22nd Place.
Zapisnikar: Anna Zokal, 2050 W. Coulter Street.
Duhovni vodja: Rev. Edward Gabrenja, OFM., 1852 W. 22nd Place.
Nadzorniki: John Densa, 2730 Arthington Ave. — Karolina Pichman, 2326 So. Wolcott Ave. — Frank Dolenc, 1940 W. 21st Place.
Porotni odbor: Maž Hajdinjak, 2017 W. 21st Place — Leo Mladic, 1919 W. 22nd Place — Pauline Osholt, 2029 W. Cermak Rd. — Anna Zorko, 1654 W. 21st Place.
Družbena zdravnik: Dr. Jos. E. Ursich, 1901 W. Cermak Road in Dr. F. T. Grill, 1858 W. Cermak Road.
Vratar: Frank Roblek, 1833 W. 22nd Place.
Uradno Glasilo: "Amerikanski Slovenec".

Seje se vršijo vsako prvo sredo v mesecih od maja do oktobra, in vsako prvo nedeljo od novembra do aprila, v cerkveni dvorani sv. Stefana, na 22nd Place in Wolcott Ave.

Družba sprejema v svojo sredo moške in ženske od 6. do 45. leta starosti. Pristop v Družbo je prost. Pri Družbi se lahko zavarujete proti bolezni in smrti za samo en dolar mesečno. To je izvanredna ugodnost za vsakega katoliškega Slovence v Chicagu. Rojaki, pristopajte v to domačo Družbo.

Za vsa pojasnila glede Družbe in njenega poslovanja se obrnite na Družbenega tajnika ali pa predsednika.

NAZNANILO

Tem potom vabim cenjeno članstvo, da se vdeležite naše prihodnje redne mesečne seje, katera se bo vršila v nedeljo dne 5. marca točno ob pol dveh popoldne v cerkveni dvorani Sv. Stefana.

Ako ste zaostali z vašimi prispevki ste prošeni, da vaš dolg nemudoma poravnate, in to brez posebnega opomina. Ali ste že pridobili novega člana za našo Družbo? Sedaj je čas, toraj na delo. Nagovorite vaše sinove in hčere da pristopijo v našo Družbo. Brez mladine nima nobena organizacija, naj bo še tako velika, nobene prihodnosti. Toraj na svidenje v nedeljo na seji.

Z sobratiskim pozdravom,

Jos. J. Kobal, tajnik.

Najboljšo Garancijo Zavarovalnine Jamči Vam in Vašim Otrokom

Kranjsko-Slovenska Katoliška Jednota

Najstarejša slovenska podporna organizacija v Ameriki... Posluje že 50. leto.

Članstvo: 39,150 Premožanje: \$5,500,000

SOLVENTNOST K. S. K. JEDNOTA ZNAŠA 127.24%

Ce hočes dobro sebi in svojim dragim, zavaruj se pri najboljši, pošten in nadosolventni podporni organizaciji, KRANJSKO-SLOVENSKE KATOLIŠKE JEDNOTE, kjer se lahko zavaruješ za smrtnino, razne poškodbe, operacije, proti bolezni in onemoglosti.

K. S. K. JEDNOTA sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta pod svoje okrilje.

K. S. K. JEDNOTA izdaja najmodernejšo vrsto certifikate: sedenje dobe od \$250.00 do \$5,000.00.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vdov in sirot. Če še nisi član ali članica te mogoče in bogate katoliške podporna organizacije, potrdi se in pristopi takoj.

Za pojasnila o zavarovalnici in za vse druge podrobnosti se obrnite na uradnike in uradnice krajevnih društev K. S. K. Jednota, ali pa na:

GLAVNI URAD V LASTNEM POSLOPJU

351-353 No. Chicago Street, Joliet, Illinois

Pisano polje

J. M. Trunk

Vojna poročila. Well, dva laška vojaka sta prišla sama, poročilo je bilo: 12 tisoč Lahov ujetih! Rusi poročajo: 15 tisoč ubitih Nemcev, 3 tisoč ujetih. Enako od drugod. Šlo bi za število: več padlih ko ujetih, in človek bi pričakoval več ujetih ko padlih. Ako je tako, bi bilo dvoje mogoče: kakor Japonci bi se Nemci ne hoteli podati, raji bi se dali pobiti, in to je fanatizem, ki obstaja, ali pa bi Rusi skušali čim več Nemcev pobiti, ker roparja šele zmanjka, ko mora ugrizniti v zemljo. Utegne biti vsakega nekaj.

Neka ženska, Treiber se piše, se je odpovedela amerikanckemu državljanstvu, ker ji je Hitler ljublji, je izjavila. Slobodno ji, Treiberji so na Koroškem, upam, da ženska ni odto, ampak diši po koroški nemškutariji, ki gre v blato, da se more pred tujcem kriviti. Narodni ponos ne sme postati šovinističen, ampak golo hlapčevstvo je grda roba. Še vedno je več takih med Slovani, katerih je sram, da so Slovani, pa bi imeli biti ponosni na slovensko pokolenje, idealno ponosni, ne napuhneni. In vsakemu mora biti najrevnejša mati zlata napram tuji kraljici.

Castel Gandolfo je vatikanska posest južno od Rima, in Vatikan ni v vojni. Najprej so Nemci povedali, da so tam pale bombe in je bilo dosti ubitih. Zdaj poročajo aliiranci sami, da bodo bombardirali, ako to zahtevajo "potrebe", ker Nemci porabljaajo posest za svoje vojne namene. Ako je tako, je zopet dvoje mogoče: Nemci nikogar ne vprašajo, kar vzamejo, ali pa bi bil Vatikan privodil, ako so ga vprašali, kar pa ni verjetno. Vatikanska politika je silno previdna. Če bi pa res šlo za privolenje, bi bila to politika vatiških ljudi, in ta politika se lahko podvrže kritiki.

Stavim, da je nemško katoličanstvo, toraj nemška katoliška cerkev, na vsi črti zoper nazijzem kot ideologijo, in vsak razsoden nemški katoličan je zoper nazijsko ideološko naziranje, ako ni na glavo padel, ampak politično bo pa nemška katoliška cerkev in do malega vsak nemški katoličan — Hitlera in njegovo nemško politiko, ker pri politiki gre za nemstvo, ne gre za nobeno ideologijo. Gre za dvoji različni zadevi: ena je ideologija, nazijzem, fašizem — druga je politika takih ideologov, toraj za politiko Hitlera ali Mussolinija — in tu se pričinja pričkanje o neki "vatiškanski politiki", v katero je posegla Moskva. Zagovarjajo vatiškansko stališče zoper ideologijo, zoper nazijzem ali fašizem, ampak pri politiki gre za vse kaj drugega, in zato je zagovor bolj — švoh! Ali res mislite, da so v Moskvi take glave, ki bi trdile, da Vatikan zagovarja nazijzem ali fašizem?

Vest iz Kaira je, da imajo krogi, ki so za Petra, — program! Jugoslavija da mora obsegati vse, kar je slovenskega na Balkanu, in demokracija mora biti, vsi trije glih, ampak — kralj — ta je pa prvi Izgleda, da beograjski čaršiji teče voda v grla, pri Veliki Srbiji bi bilo vse premalo za molsti, in še kak drugi veter je morda zapihal, in postopaci z visokimi plačami so se zganili. Bomo videli. Ista vest pa tudi pove, da so četniki, junaki beograjske zaklarije, na strani Nemcev zoper partizane!! Well, kralj Pe-

Ter I. je bil poštenjak, kar je za njim, je cincarska čaršija in malharija.

Trdijo, da bi vsak Bolgar ubil svojo mater za Carigrad. Tako jim je Carigrad prešel v kri. Zdi se mi, da je nekaj sličnega prešlo v kri tudi nekim Poljakom glede Rusov. Ko bi se Poljak utapljaj, pa bi mu Rus podal roko; nak, raji bi utonil! V Moskvi so nekaj namignili na kraje, ki so bili v teku stoletij Poljakom ukradeni, s silo vzeti (hekatisti!), tu bi bila neka pravica in Moskva bi pomagala, ako bi Nemci pričeli brčati. Seve bi morali Poljaki z Nemci narodno pravično postopati. Poljaki bi lahko v Berlinu na uro gledali, in tam bi tekla meja germanstva. Ampak Poljak naj bi od Rusov kaj sprejel? In kar je pri tem značilno za neko "slovensko" mentaliteto: na Lawndalu je ista mentaliteta napram Rusom, ker tam morajo na vse grlo povedati, da bi bil tak nasvet iz Moskve — imperialističen, zavojevalec. Jej-tete... Slovani preceajo pri Slovanih, da bi našli kako dlačico, pri Nemcih požirajo debele kamele!

Bilo je še v začetku sedanje vojne. V družbi so me dregnili, naj kako zinem, ko sem le poslušal. Pa sem odprl usta in povedal, da je ta vojna navadna morija, ni vojna. Gosh, so šle glave kvišku! Družba je bila irska in nemška. Danes vidim oglas vlade za podpis 4. posojila, ki pravi: this is murder, not war! toraj podpisuj, da se rešite pred morijo. V tisti družbi bo pa še danes — po starem.

HASTEN VICTORY

VOJNA JE DALA NAŠO TOVARNO V NAJHITREJŠO PRODUKCIJO

Potrebujemo ročne delavce in prevažalce, pomagajte v prejemnem oddelku in odposiljalte. Pomočnike pri strojih in pri topljenju kovine ter tovarniške delavce. Izkušnost ni potrebna.

Dnevno, nočno delo.
Dobro delavno stanje.
Dobra hrana po zmerni ceni.
Med 8 A. M. in 6 P. M.

DANLY MACHINE SPECIALTIES, INC.

2100 So. 52nd Avenue, Cicero, Ill.
Vzemite Douglas Park "L" ali West Town BUS ali poulično do tovarne.

POSLUŠAJTE

jugoslovanski radio program, ki se oddaja vsako nedeljo od 9. do 10. ure zjutraj preko radio postaje WGES v Chicagu. —

DR. H. M. LANCASTER

Dentist

2159 West Cermak Rd.
Telefon Canal 3817
(ogel Leavitt St.)
CHICAGO, ILL.

DR. JOHN J. SMETANA

Pregleduje oči in predpisuje očala. — 23 let izkušnje
OPTOMETRIST
1801 So. Ashland Avenue
Tel. Canal 5323
Uradne ure: vsak dan od 9 zjutraj do 8:30 zvečer.